

1.nodaļa

Pazaudētā spēle

Ēriks iedrāzās manā birojā un iekrita krēslā.

„Esmu nikns uz Dievu!“

Ticīgu vecāku dēls, kurš bija kristīgi audzināts, kurš iepazinās un apprecēja ticīgu meiteni, kurš varēja visādā ziņā būt laimīgs, tagad sēdēja manā priekšā kā nelaiimes čupiņa .

„Ak, jā?” es pārjautāju. „Kāpēc tu esi dusmīgs uz Dievu?”

„Tāpēc, ka es pagājušajā nedēļā pārkāpu laulību.”

Iestājās gara pauze. Tad es pārdomāju :

„Es saprastu, ja Dievs varbūt būtu dusmīgs uz tevi, bet kāpēc tu esi dusmīgs uz viņu?”

Ēriks stāstīja, ka jau pāris mēnešu jutis stipras simpātijas pret vienu kolēģi, kura likusi saprast, ka arī Ēriks viņai varētu būt vairāk kā interesants. Simpātijas augu□as, to saprazdams, Ēriks brucis Dievam virsū ar prasību pasargāt no sānsola.

Es jautāju:

„Vai tu atzinies sievietei savās sajūtās, lai viņa par tevi varētu lūgt? Vai tu ieturēji distanci, līdzko juti – attiecības ar kolēģi sāk iet par tālu?”

„Nē, godīgi sakot, nē. Mēs katru dienu gājām kopīgi pusdienot ...”

Es paņēmu lielāko grāmatu, kas atradās tuvumā, un sāku to stumt pāri manam rakstāmgaldam uz Ērika pusi. Ēriks mani vēroja, un viņa seja pamazām izstiepās par jautājuma zīmi. Grāmata tuvojās galda malai. Es lūdzu skaļi:

„Kungs, dari tā, lai grāmata nenokrīt uz grīdas! Lūdzu!”

Es bīdīju grāmatu tik tālu, līdz tā sagāzās un ar blīkšķi nokrita uz grīdas. Es pacēlu acis un uzlūkoju Ēriku:

„Esmu patiešām nikns uz Dievu! Es viņu lūdzu, lai neļauj grāmatai nokrist! Bet kas notika? Paskaties! Viss uz grīdas!”

Lēmumi, kas mūs iznīcina

Vēl šodien atceros troksni, kā šī grāmata nokrita uz grīdas. Tam bija līdzība ar Ērika dzīvi. Jauns, apdāvināts, svētīts ar sievu un mazu meitiņu, viss likas sagatavots brīnišķīgai nākotnei.

Viņa bēdīgais stāsts ar šo gadījumu vēl nebeidzās. Ēriks sāka uzmākties sava paša meitai, kā rezultātā vairākus gadus pavadīja cietumā.

Kaut arī savu rīcību nožēloja, viņš tik un tā turpināja stumt savu dzīves grāmatu uz bezdibeņa malu, līdz smaguma spēks uzvarēja un viņš krita. Tas iespaidoja visu viņa dzīvi, un ar šīm sekām būs tagad jādzīvo.

Daudzi no mūsu kristiešu vidus cer – gan jau Dievs mūs pasargās no nelaiimes un ciešanām, kamēr mēs paši diendienā pieņemam it kā nesvarīgus, bet grēcīgus lēmumus, kuri gala rezultātā atduras lielā grēkā.

(„Promise-keepers” konferencē no aptaujātajiem 1500 kristīgiem vīriešiem puse atzinās, ka pagājušajā nedēļā ir ļāvušies pornogrāfijas kairinājumiem.)

Arī Rūta un Roberts uzauga kristīgās ģimenēs. Kad mācītājs viņus brīdināja no pirmslaulību sakariem, abi to neuztvēra nopietni. Filmas, televīzijas programmas, mūzika – viss bija saistīts ar seksu. Pēc kāda jauniešu vakara Rūta padevās Roberta spiedienam. Notika tas, kam bija jānotiek. Pēc tam viņai bija tikai slikti; nemaz tā kā filmās. Arī Roberts sadusmojās uz savu draudzeni, kam viņa tik viegli bija ļāvusies...

Pēc šī notikuma Rūta iestīga neskaitāmos seksuālos kontaktos, meklējot lielo mīlestību, kuru tā arī neatrada. Vīrieši viņu tikai izmantoja un tad pameta.

Rūta pārtrauca apmeklēt dievkalpojumus. Tad atklājās, ka viņa ir stāvoklī. Kāda draudzene palīdzēja iztaisīt abortu. Rūtai šodien rādās sapņos pašas nonāvētais bērniņš.

Viņa varētu atgriezties pie Kristus, kurš arī piedotu. Diemžēl viņas sirds ir tik salauzta un cieta, ka tur vairs nav vietas ticībai.

Kas palicis pāri, ir: narkotikas, izmēģināta pašnāvība, prostitūcija, izvarošana, arī otrais aborts. Rūtas skatiens ir miris - tāpat kā cerības.

Un ko dara Roberts? Cita starpā viņš studē. Par Dievu vairs neinteresājas. Tieši otrādi – viņš ir kļuvis ateists. Vienas seksuālas attiecības pēc otrām. Viss ir izmēģināts, viss ir iztukšots, bet meklējumi pēc lielas laimes nav beigu□ies.

Lūcija, arī kristiete kādā brīdī atklāja, ka viņas vīrs nav pietiekoši romantisks. Viņš bija kārtīgs, gāja uz darbu, regulāri apmeklēja dievkalpojumus, bet Mistery Brīnišķīgais kā filmās viņš vienkārši nebija. Lūcija uzsāka attiecības ar citu vīrieti, kuru vēlāk arī apprecēja. Pēc vairākiem ciešanu un sāpju gadiem, ko pati bija sagādājusi, viņa atrada ceļu atpakaļ pie Kristus.

Šodien Lūcija saka: „Es dotu visu, lai notikūšo pagrieztu atpakaļ, bet ir par vēlu.” Dievs piedeva un noteikti vēlas veidot Lūcijas turpmāko dzīvi, taču tā bija augsta cena, ko viņa samaksāja.

Savā lūgšanā, atrodoties zivs vēderā, pravietis Jona saka: „Tie, kas turas pie nīcīgām viltus dievībām, zaudē savu žēlastības tiesu” Jonas 2,9

Dievībai nav jābūt eksotiskai statujai, kura atvesta līdzī no atvaļinājuma Āfrikā. Dievība ir Dieva aizstājējs, viss, ko mēs uzceļam augstāk par Dievu. Lai iemantotu elku labvēlību, mēs piekrītam netīriem darījumiem.

Tas, kam vara pār mūsu dzīvi, parādās arī seksuālajā uzvedībā (rom.1,18-32). Netiklība ir kalpošana elkiem jeb dievībām, jo noliek mūsu iekāri Dieva vietā.

Kurš Dievam pagriež muguru, meklējot aizstājēju, ir zaudētājs, un zaudējums ir milzīgs.

Kapēc? Tāpēc, ka cilvēks ir radīts, lai savu prieku atrastu Dievā nevis kādā surogātā. Šāds cilvēks samaina Dieva klātbūtni un svētību pret kaut ko redzamu, dzirdamu, garšojamu vai jūtamam, kas tomēr nekad nespēj gaidīto apmierinājumu.

Vai tev arī tā ir gadījies? Man ir pieredze.

Grēcinieks iemaina pret meliem visu, kas viņam ir vai varētu piederēt. Reizēm ir tā, ka līdz ar meliem aug arī risks, un mēs stumjam savu dzīvi arvien tuvāk bezdibenim. Tikai tāpēc, lai apmierinātu mūsu hormonus vai pabarotu fantāziju, mēs liekam uz spēles visu savu nākotni.

Tas ir briesmīgs darījums. Tas ir līgums ar velnu, tikai velns nekad netur savus solījumus.

Katru dienu kristīgi vīrieši un sievietes iemaina savu laimi un nākotni pret lētu viru¹ kura sastāv tikai un vienīgi no pārejošiem seksuāliem kairinājumiem.

¹ Pirmā Mozus 25,29

Kā narkomāni apreibinās „tripā”, tā arī šie cilvēki apreibinās ar viltus laimes sajūtu, kuras dēļ atsakās no dziļi piepildītas, Dievam patīkamas dzīves. Šī laimes sajūta diemžēl tūlīt arī pazūd, bet slāpes paliek un kļūst vēl neizturamākas. Tā arī bija ar Ēriku. Viņš nospēlēja savas sievas un meitas mīlestību, savu radu, draugu, kolēģu un līdzkristiešu cieņu. Viņš nospēlēja savu kristieša dzīvi un pašas beigās arī savu brīvību.

Ar katru vaļīgu skatienu, kas uzkurina mūsu seksuālo kāri, mēs tuvojāmies „galda malai”, tas ir, tam brīdīm, kad iedarbojas smaguma spēks, un mūsu dzīve iegāžas bezdibenī.

Ko mēs pazaudējam? Ko mēs nospēlējam?

Kur tagad atrastos Rūta, ja viņa būtu palikusi neaptraipīta? Prostitūcijas laikā notikušie aborti un izvarošanas vajā viņu sapņos visu mūžu. Tā vietā Rūta varēja būt Jēzus lieciniece, kas savā universitātē izstarotu prieka un cerību pilnu gaismu. Un tieši tāpat Roberts – ja viņi tikai nebūtu...

Un Lūcija? Arī viņa nospēlēja savu laimi. Mēs nezinām, ko Dievs viņai gribēja dāvināt. Tīru sirdsapziņu? Iekšēju mieru? Ilgus, laimīgus, mīlestības pildītus gadus ar vīru? Bērnu un mazbērnu cieņu un mīlestību? Palieko u iespaidu uz citām sievietēm, kas redzētu viņas priekšzīmi? Uzdevumu draudzē, kas pārmainītu daudzu cilvēku dzīves? Neticami bagātu atalgojumu Dieva valstībā?

Dievs viņai piedeva – pilnīgi. Bet viņas kļūdaino lēmumu sekas paliek.

Daži lasītāji, kuriem jādzīvo ar līdzīgām sekām, varbūt arī pazaudējuši jebkuru cerību. Daudzi ir padevušies, cīņā par skaidru dzīvi, citi nemaz nav mēģinājuši cīnīties. Mums ir vajadzīga tālredzība, kas parādītu, kur mūsu šodien bruģētais ceļš rīt aizvedīs.

Ir izdevības, kuras mēs palaižam vienkārši vējā. Tās mēs nekad vairs nedabūsim. Mēs nevaram dzīvot „Ja-es-būtu”-zemē. Mums ir jāatzīst realitāte un tad ar Dieva žēlastību jāuzdrošinās jauns ceļš.

C.S.Lewisa grāmatā „Princis Kaspiāns no Narnijas” pēctam kad Lucy neklautāja lauvas Aslāna rīkojumiem, viņa jautāja, kā viss būtu beidzies, ja viņa ātrāk būtu paklausījusi. Lielā lauva atbild: „Kas būtu noticis, ja, bērns? ... Nē. To nekad neuzzināsim.”

2.nodaļa

Paša interesēs

Ērikam, Lūcijai, Rūtai un Robertam ir kaut kas kopējs. Viņi visi domāja, ka sekot savām kārēm būtu viņu dziļākā nepieciešamība. Ja mēs šos četrus būtu intervējuši, pirms viņi aizmeta savus tikumus, viņi visi būtu teikuši: „To es daru sev par labu. Tā ir mana laime.”

Bet viņi nekļuva laimīgi. Tieši otrādi. Šādā veidā nekad neviens nav kļuvis laimīgs.

Ar to, ko viņi izdarīja, viņi sāpināja ne tikai citus cilvēkus, bet arī pai sevi. Īstenībā viņi darbojās pret sevi. Turklāt tas bija ne tikai nepareizi, bet arī dumji.

Pavisam droši lielākā daļa no mums jau ir dzirdējuši, kāpēc ir labi būt seksuāli tīram. Dievam tā patīk. Tikumība ir laba, netikumība - slikta.

Šķiet tik vienkārši, bet ir pilnīgi pareizi. Tikpat pareizi kā:

Tikumība vienmēr ir gudra, netikumība – stulba.

Gribētu to nosaukt par ‘Tikumības pamatlikumu’. Tikumība vienmēr ir gudra, netikumība – stulba.

Ne tikai dažreiz, bet vienmēr. Tu neesi izņēmums, es neesmu izņēmums. Tāda izņēmuma vispār nav.

Svētais Dievs radīja šo universumu tā, ka sekošana viņa likumiem vienmēr atmaksājas ar labiem augļiem (lai arī mēs ne vienmēr to tā redzam).

Pretējā gadījumā, mums jāērķinās ar negatīvām sekām (ko mēs arī ne vienmēr redzam). Reiz mēs sapratīsim, ka Dievs katru labo darbu atalgo un katru slikto – soda.

Tas nenozīmē, ka Viņš vienmēr uzreiz pa taisno iejaucas. Šis likums darbojas līdzīgi kā dabas likumi. Dievs radīja, un viss darbojas pēc viņa principiem. Piemēram: Ja kāds milzīgā ātrumā drāžas pa apledojušu ceļu un ietriecas kokā, Dievs neizdomā pēkšņi kādu jaunu fizikas likumu, lai sodīt braucēju. Tie likumi jau sen pastāv.

Līdzīgi ir ar kādu, kas bauda pornogrāfiju, no interneta ielādējot vienu filmu pēc otras savā datorā. Dievs nedod viņam tūlīt pa kūkumu. Sods ir šajā grēkā jau iebūvēts: iekšēja netīrība, pazemojums, pakāpeniska personības izkropļošana. Pāvila vēstulē romiešiem 1,27 rakstīts: „...saņemdami pelnīto sodu par savu nomaldīšanos paši pie sevis.”

Māja ar cauru jumtu pamazām iebrūk un iet bojā.

Tā darbojas Dieva radītā pasaule.

Mēs varam izvēlēties paši savu ceļu, bet mūsu izvēlei ir nenoliedzamas sekas.²

Mūsu dzīves ceļš ir reizēm bīstams. Dievs mīl mūs tik ļoti, ka ceļa malā ir izlicis brīdinājuma zīmes. Piemēram: „Tev nebūs laulību pārkāpt” vai „No sex ārpus laulības”. Neviens mūs nespiež sekot šiem brīdinājumiem, bet mums būs jādzīvo ar nepaklausības rezultātiem.

Tikumība ir droša, netikumība ir liels risks. Tikumība mums palīdz, netikumība kaitē. Vēlreiz:

Tikumība ir gudra, netikumība – stulba.

Paturī šo teikumu savā sirdī! Tā ir taisnība! Vienmēr!

Atceries, ko Kristus teica par gudro vīru un muļķi, kuri cēla mājas: „Tāpēc ikviens, kas šos Manus vārdus dzird un dara, pielīdzināms gudram vīram, kas savu namu cēlis uz klints.

Kad stiprs lietus lija un straumes nāca un vēji pūta un gāzās šim namam virsū, nams tomēr nesabruka; jo tas bija celts uz klints.

Un ikviens, kas šos Manus vārdus dzird un nedara, pielīdzināms ģeķim, kas savu namu cēlis uz smiltīm.

Kad stiprs lietus lija un straumes nāca un vēji pūta un gāzās namam virsū, tad tas sabruka; un posts bija liels.” Mateja 7,24-27

Šajā vietā neiet runa par to, kurš morāli pareizāks. Daudz vienkāršāk: Kurš izdzīvos.

Jēzus sauc paklausīgo vīru par gudru, nevis par taisnu. Bet cilvēks, kurš būvēja savu māju uz smiltīm, līdz ar to sagatavoja savu bojāeju.

Lielākas velna uzvaras un lielākie mūsu zaudējumi, notiek tad, kad velns mūs nostāda izvēles priekšā: „Vai man darīt to, ko Dievs grib, vai arī to, kas man labāk šķiet?”

It kā Dieva griba nebūtu tas pats labākais...

Konsekventi Dieva ceļu izvēlēties varēsim tikai tad, kad sapratīsim, ka tas vienmēr ir vislabākais, ko varam dabūt.

Vairāk ka motīvs

„Acumirkli!”, tu varbūt teiksi. „Dievam paklausīt, tāpēc ka tas ir gudri? Tas taču ir tīrs egoisms! Vai tad kristieša motīvs nav tikai un vienīgi Dievu mīlēt?”

² Pirmā vēstulē korintiešiem 6,12

Acīmredzot nē. Bībele nosauc mums dažādus motīvus, kāpēc Dievam klausīt. Mīlestība ir viens no tiem, bet bībele mums dod vēl divus citus motīvus – iemeslus, kuri uzrunā tieši mūsu pašu intereses: bijība Dieva priekšā un cerība uz atalgojumu.

Šie apgalvojumi ir svarīga bībeles mācība.

Dievbijība– tas ir dziļš respekts viņa svētuma priekšā, pie kā pieder arī bailes no sekām, ja es viņam neklausu. Pārdomāt sagaidāmās konsekvences varētu būt pamudinājums kļūt tikumīgam.

A Dievs nav tikai svēts. Viņš pēc dabas ir tas, kas apdāvina.

Ebrejiem 11,6 rakstīts: „Bet bez ticības nevar palikt. Jo tam, kas pie Dieva griežas, nākas ticēt, ka Viņš ir un ka Viņš tiem, kas viņu meklē, atmaksā.”

Šis attiecas arī uz mūsu morālajiem lēmumiem, kurus pieņemam savā dzīvē

Paklausīt Dieva gribai un izvēlēties Viņa ceļus ir pamatākmenis tādām retām un brīnišķīgām iekšējām cilvēka stāvoklim: priekam.

„Es šodien piesaucu debesis un zemi kā lieciniekus pret jums, ka lieku jūsu priekšā dzīvību un nāvi, svētību un lāstu; tad nu izvēlies dzīvību, ka dzīvotu gan tu, gan tavi pēcnācēji, mīlēdams to Kungu, savu Dievu, paklausīdams viņa balsij un Viņam pieķerdamies, jo Viņš ir tava dzīvība un tavu dienu garums, ka tu dzīvotu tanī zemē, ko Tas Kungs taviem tēviem, Ābrahāmam, Īzākam un Jēkabam, ar zvērestu ir apsolījis dot.” (Piektā Mozus 30,19+20)

Mēs varam izvēlēties svētību: prieku, mieru, dzīvību, cerību un smieklus.

Vai arī lāstu: postu, rētas, pilnas rokas ar pelniem.

Kad Kains stāvēja morālās krustcelēs, Dievs viņu uzrunāja: „Kāpēc tu esi apskaities? Kāpēc tavš vaigs raugās nikni? Vai nav tā: ja tu esi labs, tu savu galvu vari pacelt, bet, ja tu dari ļaunu, tad grēks ir tavu durvju priekšā un tīko pēc tevis. Bet tev būs valdīt pār viņu!” (Pirmā Mozus 4,6+7)

Dievs teica Kainam: „Kad tu izšķirsies par manu plānu, tu atrādīsi laimi un varēsi smieties.

Protams, šī ir kritusi pasaule. Bet, ja tu grēcīgiem kairinājumiem, kas tevi grib verdzināt, teiksi

„Nē” un nāksi ar mani, tu dabūsi manu mieru. Bet ja tu manus baušļus noniecināsi, tu nodosi sevi tām varām, kas izpostīs tavu dzīvi.”

Pārejais ir vēsture.

Neesi mulķis

Vai tiešām Dievs apgalvo, ka seksuāla tikumība ir gudra un netikumība stulba? Spriediet paši:

„Mans dēls, kāpēc tu gribi aizmirsties svešinieces apkampienos, un kāpēc tu gribi apkampt kādas citas sievietes krūtīs? Jo ikviena cilvēka ceļi ir atklāti tā Kunga priekšā, un Viņš izsvēr visas viņu gaitas. Bezdievīgā ļaunais darbs saņems savā varā viņu pašu, un ar savu grēka valgu viņš paliks nesaraujami sasiets. Viņš mirs bez pamācības, un savās lielās ģeķības deļ viņš gāzīsies.

(Sal.pamācības 5,20-23)

Kāpēc mums jāizsargājas no laulības laušanas? Tāpēc, ka Dievs to redz un sods ir garantēts. Jau ilgi pirms tiesas dienas grēki ir kā virves, kuras sasaista. Laulības pārkāpējs sapinas savos grēkos, līdz tie atnes viņam nāvi. Viņš ir savas ģeķības upuris. Vīrietis, kas paliek tikumīgs, var „priečāties” par savu sievu, jā pat apreibināties un pilnā mērā izbaudīt kopīgo seksualitāti (salīdzini ar Sal.pam.5,18+19)

Nākošajā Salamana Pamācību nodaļā Dievs jautā: „Vai kāds var saglābāt savā azotē uguni, lai nesāktu degt viņa drēbes? Kā varētu kāds staigāt pa kvēlošām oglēm, lai nesadegtu viņa kājas? Tā klājas tam, kas labinās un iet pie sava tuvāka sievas; neviens nepaliks nesodīts, kas viņu aizskar.”

(Sal.pamācības 6,27-29)

Salamana pamācībās 7, 21-27 vīrs, kurš pieļaujas laulības pārkāpšanai, tiek salīdzināts ar vērsi, kuru ved uz kaušanu, vai arī ar briedi vai putnu, kuri skrien amatā vai tīklā.

Kāds kristietis, kurš ilgu laiku bija seksa kārīgs, man stāstīja: „Atkarīgais vienmēr domā, ka viņam jau nekas nenotiks. Tikai tad, kad viņš saprot, ka tā nav taisnība, rodas iespējas sev mainīt.

Seksuāla izvirtība nekad nepaliek nesodīta. Dievs dara mums to zināmu – jo Viņš grib mūsu dzīvi pavērst uz vislabāko.

Izdari savu izvēli

Kad biju jauns mācītājs, kādu vakaru nolēmu paskatīties pornogrāfiju. Es jutos briesmīgi. Es biju pievilis savu Kungu, savu sievu un baznīcu. Es uzvedos kā muļķis. Uz brīdi es redzēju šausminošu ainu, kāds es gluži viegli varētu kļūt. Taču arī kauna sajūta nespēja mani atbrīvot. Man bija jāšāk domāt un izvēlēties citādāk.

Vai tiešām tu *gribi* būt kā vērsis, kuru ved uz noskaušanu? Ja tā, tad turpini flirtēt ar kaimiņu vai jauno biroja sekretāri. Turpini domāt kā *piesist kanti* meitenei vai puisim, kas tev skolā sēž blakus. Turpini skatīties televīzijas reklāmas, situāciju komēdijas un filmas, kas mērķē uz tevi ar seksa saindētām bultām. Lopkautuve ir tieši tur, kurp dodies.

Taču, ja tu vēlies ko labāku, kaut ko brīnišķīgu, tā vietā izvēlies šķīstību.

Ir normāli pastāvēt pašam par sevi šajā jautājumā. Ir *pareizi* sargāt savu nevainību. Ir *labi* iedrošināt savus bērnus saglabāt sevi laulībai, ne tikai Dieva godam, bet arī viņu *pašu laimei!*

Ir pavisam piemēroti par iemesliem, kāpēc izvairīties no nešķīstības, uzskatīt skumjas un sevis izpostīšana. Tieši tas ir sacīts Salamana pamācībās.

Viens no baznīcas vecākajiem atklāja man: „Ir bijušas reizes, kad man ir bijis ļoti liels kārdinājums pārkāpt laulību. Es gribētu sacīt, ka mana mīlestība pret Dievu un sievu, bija pietiekami stipra, lai mani atturētu no kritiena. Tašu tas izvērtās par *klusām šausmām*. Es biju pārliecināts, ka ejot to ceļu, Dievs ļautu manai dzīvei kļūt nožēlojamai.”

Viņš ir gudrs vīrs. Vīrs, kurš rīkojās savās labākajās interesēs. Viņš zina, ka nešķīstība tiks sodīta, bet šķīstība – atmaksāta ar algu debesīs. Tas būtu bijis *draņķīgs* darījums. Viņš bija pārāk gudrs, lai tādu noslēgtu.

Vai tā ir sliktāka, nevērtīgāka motivācija? Nē! Šis brālis nekad nepakrita. Viņš nekad nesagrāva savu ģimeni. Viņš nekad nesagrāva savu baznīcu. Viņš nekad nesalauza savas sievas sirdi. Viņš nekad neizpostīja savu bērnu dzīves. Viņš nekad nepiesārpoja savu kalpošanu.

Kā tu domā, vai viņa sieva un bērni ir pateicīgi par bailēm no Dieva, kas atturēja viņu no nešķīstības kārdinājumu priekšā? Pilnīgi noteikti.

Bailēm no Dieva nevajadzētu mūs neprātīgi sabaidīt, tām vajadzētu mums piešķirt saprašanu. „Tā Kunga bijāšana ir dzīvības avots, lai izsargātos no nāves valgiem” (Salamana pamācības 14:27).

Tie, kas ir pakļāvušies seksuālam kārdinājumam, to *nedarīja* paši savās interesēs. Drīzāk viņi uzskatīja *iedomas* par savām interesēm, bet Sātans *uzvedināja* viņus uz tādām domām. Ja viņi būtu rīkojušies pēc savām *patiesajām* interesēm, viņi būtu gēgti no kārdinājuma kā no slidenas čūskas vai no sprāgstošas granātas. Viņi būtu pieķērušies pie šķīstības kā slīkstošais pie dzīvības glābēja. Un cik ļoti citādākas šodien būtu viņu dzīves un ģimenes, ja viņi tā būtu darījuši.

Aicinot sekot šķīstībai, Dievs tev nelūdz darīt ko tādu, kas atšķirs tevi no prieka. Patiesībā tevi aicina darīt ko tādu, kas tev nesīs vislielāko prieku!

Izvēloties šķīstību, tu atļauj Dievam sevi svētīt. Izvēloties nešķīstību, tu atļauj Dievam sevi nolādēt. Tas ir tavs lēmums. Tu lej savu laimi ar katru izvēli. Šīs izvēles ir līdzvērtīgas vienai no divām lūgšanām:

- ✓ Dievs, svētī mani par paklausību Tev.
- ✓ Dievs, nolādi mani par nepaklausību Tev.

Kāds ir *tevis* izlietā laime? Kura lūgšana ir tavas šodienas izvēles atbalss?

Stratēģiska kauja

Aptaujas liecina, ka mūsdienu kristiešu seksuālā morāle gandrīz nemaz neatšķiras no nekristiešu morāles. Bieži vien ir neiespējami noteikt, kur beidzas pasaule un sākas baznīca.

Mūsu nespēja sekot Svētajos rakstos dotajām pamācībām šajā jomā iedragā mūsu spēju piepildīt Dieva doto aicinājumu. Kāpēc? Jo, ja mēs esam tieši tādi paši kā pasaule, mums nav ko piedāvāt. Nešķīsta baznīca nespēs Kristum atkarot nešķīstu pasauli.

Kāpēc seksuālā šķīstība ir atalgotas dzīves neatņemama daļa? *Kāpēc* pirmslaulību un ārulaulību seksuālās attiecības ir tik kaitīgas priekam? Kāpēc tik daudzi ir mēģinājuši un mēģinājuši, un vēlreiz mēģinājuši... un arvien cietuši neveiksmi un atkal neveiksmi? Kā mēs varam pretoties vilinājumiem un amatām, kas ieslēdz mūs važās un atņem bagātīgu dzīvi?

Nav nekāds pārspilējums to saukt par dzīvības un nāves jautājumu. Stunda, kuru veltīsi grāmatas atlikušās daļas izlasīšanai, var pasargāt tevi no briesmām. Tā var uzvest tevi uz tāda ceļa, par kuru tu un tava ģimene vienmēr būs pateicīgi.

3.nodaļa

Kas gan tur sevišķs par seksu?

Vai esi dzirdējis veco teicienu „visi grēki ir pret Dievu”?

Tas tā nav, ņemot vērā Pāvilu. **Kristiešiem netiklīgā Korintē viņš raksta:**

„Sargieties no netiklības! Katrs cits grēks, ko cilvēks dara, paliek ārpus miesas, bet, kas netiklības grēku dara, grēko pie savas paša miesas.” (1. Korintiešiem 6:18)

Komentārs [TCM1]: geaendert 28.05. tobias

Jau no iesākuma netiklības grēks būtiski atšķiras no citiem. Kāpēc? Jo sekss nav tikai tas, ko tu dari, *tas parāda, kas esi*. Kad tu nodarbojies ar seksu, tu izliec savu dzīvi kā uz delnas. Tu atdod ko tādu, ko iespējams nekad neatgūsi.

Šķīstība un nešķīstība ir vairāk nekā tikai uzvedības, kultūras un darbības ārējās izpausmes. Tās iet līdz pat dvēselei. Tās griež līdz par dzīvības serdei, kura nosaka, kas tu esi un par ko kļūsi.

Seksu neieviesa Holivuda, Madonna vai kāds izvirtulis interneta tērzētavā. To radīja bezgalīgi svētais Dievs, žilbinošas gaismas un slavas apvīts, mirdzošu, svētu eņģeļu ieskauts. Seksa labums pastāv vai krīt līdz ar tā Radītāja labumu.

„Un Dievs uzlūkoja visu, ko Viņš bija darījis, un redzi, tas bija ļoti labs.” (1.Mozus grāmata 1:31)

Sekss ietilpa vārdā „viss”, kas bija tik labs. Pat pēc grēkā krišanas Dieva Vārds atklāti runā par baudu laulībā (skatīt Salamana pamācības 5:18-19; Salamana augstā dziesma 4:5; 7:1, 6-9).

Seksa laikā ieņem bērņus un tajā izpaužas laulāto draugu tuvība. Šie abi fakti Dievam ir ļoti svarīgi. Kad seksuālā tuvība notiek tās pareizajā kontekstā, došanas garā, Radītājs smaida.

Tuvības spēks

Lūk, kādēļ šķīstība ir tik svarīga:

Sekss ir neticami spēcīgs, tas spēj paveikt neizmērojamu labumu... vai neizmērojamu ļaunumu.

Uguns ir Dieva dāvana. Ko mēs bez tās iesāktu? Vai esi jebkad aukstā, skaidrā naktī raudzījies ugunskurā dziļi zvaigžņu izkaisītā izplatījuma vidū? Tomēr kas notiek, kad tās pašas maģiskās liesmas pārkāpj robežu? Briesmīgi postījumi. Sāpes. Nāve.

Visbrīnišķīgākās Dieva dāvanas, ja tās tiek izņemtas no Dieva paredzētajām robežām, kļūst ļoti postošas. Tāpat ir arī ar seksu. Tā iespējai darīt lielu labumu ir arī otra puse – iespēja darīt lielu ļaunumu.

Tik ilgi, kamēr uguns kuras ugunskurā, tā tevi silda. Bet, ja uguni palaiž brīvībā, nodeg visa māja. Esmu staigājis pa cilvēku dzīvju krāsmatām, kuras izpostījusi netikumība. Esmu bijis klāt viņu izmīsumā un neziņā, vai jebkad izdosies māju uzcelt no jauna. (Viņi var, taču cits jautājums ir *ticēt*, ka tas ir iespējams). Es nevaru aizmirst šādus skatus, tie vienmēr paliks ierakstīti manā dvēselē. Turpretī, turēties pie šķīstības nozīmē pieprasīt greznu dāvanu. Šķīstības skaistums nav salīdzināms ne ar ko citu... kā rozes smarža pēc vasaras lietūs. Un tas ir skaistums, kas nekas nebeigsies, jo visi, kas dzīvo debesīs, ir šķīsti (skatīt Atklāsmes grāmata 21:27).

Kur ir robežas?

Vadoties pēc Bībeles, seksa robežas ir arī laulības robežas. Sekss un laulība iet roku rokā. *Seksuāla tuvība ir paredzēta kā mūža saistību izpausme*. Ārpus laulības ilgstošas saistības nepastāv. Tādējādi seksuāla tuvība kļūst par meliem.

Sekss ir privilēģija, kas nav atdalāma no svētās laulības līguma atbildības. Vēlme iegūt privilēģiju bez atbildības sakropļo Dieva nodomu. Katrs seksuālas tuvības akts ārpus laulības abus padara lētus.

Sekss ir radīts, lai savienotu divas personas, divus garus, nevis tikai divus ķermeņus. Tam vajadzētu notikt ar cilvēku, ar kuru esi 100% saistīts (pēc likumīgas laulības noteikumiem), nevis ar kādu, ar kuru neesi saistīts.

„Bet tiešām mīlam viens otru” nav seksuālās intimitātes ētikas apliecinājums. Sekss nekļūst atļauts ar subjektīvām jūtām, bet tikai ar objektīvām, mūža laulības saistībām. Tie ir Dieva noteikumi. Mēs nevaram neko darīt, lai tos mainītu. Noteikumi vienmēr ir jāpilda. Tos pārkāpjot, mēs tiekam salauzti.

Gudrs ceļotājs nenolād ceļa apmales. Viņš nečinkst: „Tā apmale saskrāpēja mašīnas spārnu!” Viņš paskatās pāri klints malai, redz sasistās mašīnas un pateicas Dievam par ceļa apmalēm.

Dieva ceļa apmales ir Viņa morāles likumi. Tie stāv starp mums un iznīcību. Tie nav domāti, lai mūs sodītu vai atšķirtu, bet lai pasargātu.

Šķīstība un Dieva nodoms

Pāvils uzrakstījis pacilātu rindkopu par seksuālo šķīstību, atbalsojot tēmu par „gudro un muļķo”:

„Zināt, ka ikvienam jāglabā sava miesa svētumā un godā, bet ne kaislē un kārtībā, kā to dara pagāni, kas nepazīst Dievu. Nevienam nebūs savam brālim pāri darīt vai to izmantot kādā lietā, jo Tas Kungs ir atriebējs visās šinīs lietās, kā mēs jums to jau agrāk esam teikuši un apliecinājuši. Jo Dievs mūs nav aicinājis nešķīstībai, bet svēttapšanai. Tātad, kas to nicina, tas nenicina cilvēku, bet Dievu, to pašu, kas jums sirdīs devis Savu Svēto Garu.”
(1.Tesalonīķiešiem 4:3-8)

Cik reižu esi dzirdējis cilvēkus runājam par „Dieva gribas atrašanu”? Mēs runājam par to it kā tas būtu pazudis vai tas būtu kubiks-rubiks, kura salikšanai būtu nepieciešami daudzi gadi un Einšteina smadzenes.

Bet tev nav jādomā, kāda ir Dieva nostāja jautājumā par ārpus laulības seksuālajām attiecībām. „*Tā ir Dieva griba, ka jūs tiksiet svētdarīti [atšķirti vai svēti], jums jāizvairās no seksuālas nešķīstības.*”

Cik skaidrs tas ir?

Daudzi cilvēki „meklē Dieva gribu”, bet daudzi no viņiem pat necenšas dzīvot pēc Dieva gribas, kas *noteikta* Svētajos rakstos. Kāda jēga meklēt Dieva gribu mazāk nozīmīgās lietās, ja ignorē to, ko *Viņš jau ir teicis* – esi šķīsts?

Kristus mācekļi nedzīvoja iekāres vadīti un tas viņus pilnībā nodalīja no apkārtējās pagānu kultūras.

Šodien baznīcai, Viņa nevainīgajai līgavai, nepieciešams no jauna atklāt šo mūsu identitātes svarīgo aspektu.

Problēma nav kaisle, bet gan *iekāre*. Mēs kalpojam *dedzīgām (kaislīgām?)* Dievam. Mums jāmīl un jākalpo Viņam *kaislīgi*. Mums jāattīsta sava kaislība pareizajā nepareizajā virzienā.

„*Mācīties valdīt pār savu ķermeni*” – tas nozīmē, kas nenāk pats no sevis, jo tad tas nebūtu jāmācās. Tas pieprasa treniņu un disciplīnu.

Turēties pretī kārdinājumam ir vētrains, drosmīgs un stūrgalvīgs atteikšanās pārkāpt Dieva likumu. Tā ir nemītīga saukšana uz Kristu, lai Viņš dod spēku teikt „nē” pasaulei, miesai un sātānam un tā vietā teikt „jā” Dievam. Mēs to darām, lai iegūtu nebeidzamu prieku, kas atrodams tikai pazīstot Dievu.

Vai atceries *The Beatles* dziesmu, kurā Ringo Stārs dziedāja „vienīgais, kas man jādara, ir jāizturas dabiski”?

Patiesībā, ja tu izturies dabiski, tu esi bezcerīgs.

Ja tu rīkojies *pārdabiski*, paļaujoties uz iemājojušo Kristus garu, tu piedzīvosi spēcīgu personīgo atalgojumu gan tagad, gan vēlāk.

Vai vēlies pieņemt Dieva grību? Patiešām? Tad pievērsies šķīstībai. Iemācies valdīt pār savu ķermeni. Atsakies gūt seksuālu izdevību. Tādā veidā tu izbēgsi Dieva soda un izbaudīsi prieku, ko sniedz Jēzum tīkama dzīve.

Kam pieder tavs ķermenis?

Reizēm, runājot par šķīstību, es lūdzu aizņemties zīmuli. Tad es to pārlaužu uz pusēm, nometu zemē un samīdu. Telpā sēdošo acis izplešas un ir dzirdama elpas aizturēšana. Es jautāju auditorijai, kāpēc viņi ir šokēti. Kāds vienmēr saka: „Tāpēc, ka jūs salauzāt viņa zīmuli.”

Tad es paskaidroju, ka patiesībā tas bija *mans* zīmulis, ko biju iepriekš iedevis tam cilvēkam lūdzot atdot, kad prasīšu. Pēkšņi viss mainās. Tā kā tas pieder man, man ir tiesības rīkoties ar to pēc savas patikas. Ja tas pieder kādam citam, man nav tādu tiesību.

Tātad kam pieder mans ķermenis?

„Jeb vai jūs nezināt, ka jūsu miesa ir Svētā Gara mājoklis, kas ir jūsos un ko jūs esat saņēmuši no Dieva, un ka jūs nepiederat sev pašiem? Jo jūs esat dārgi atpirkti. Tad nu pagodiniet Dievu ar savu miesu!” (1.Korintiešiem 6:19-20)

Kad es atnācu pie Kristus, manas dzīves īpašumtiesības pārgāja no manām rokām Dieva rokās. Esmu atpirkts un par mani ir samaksāts. Par kādu cenu? Par Dieva asiņu cenu. Mēs piederam Viņam pēc radīšanas un vēlreiz pēc atpestīšanas. Viņam ir visas tiesības teikt, ko man iesākt ar savu prātu un miesu. *Man nav nekādu tiesību ar savu ķermeni darīt visu, kas vien ienāk prātā.*

Par laimi Dievs vienmēr rīkojas ne tikai savam godam, bet arī manās labākajās interesēs. Tāpēc es pilnībā uzticos, ka viss, ko Dievs aizliedz, varētu mani sāpināt... un viss, ko Viņš pavēl, tikai un vienīgi palīdzēs.

4. nodaļa

Nomērķēts un ievainojams

Ja tu esi kristietis, tu esi nomērķēts vīrietis, apzīmēta sievietē. Ļaunie spēki ir sazvērējušies pret tevi. Sātāns vēlas tevi sagūstīt. Ja viņš nevarēs paņemt tevi uz ellī, tad no visa spēka centīsies tavu dzīvi pārvērst par ellī zemes virsū.

Ar mulsumu atceros laiku, kad biju Bībeles akadēmijas students. Es padzirdēju par ievērojamu

kristiešu vadītāju, kas bija pieļāvis netikumību. Lauļības pārkāpšana? Tā tik vēl trūka! Es zināju, ka *nekad* nevarētu nodot Kungu un savu sievu tādā veidā. Es ne.

Pateicoties Dieva žēlsirdībai, man *nekad* nav bijušas seksuālas attiecības ne ar vienu citu kā tikai manu sievu. Bet tas lielā mērā ir pateicoties faktam, ka es pieaugu zināšanā. Es atklāju šausminošu patiesību: tas taču *varētu* notikt arī ar mani. Un es biju *mulķis*, domādams pretēji.

Ja tu domā, ka tevi *nekad* neapzags, tu atstāsi vaļā logus un naudu uz tualetes galdiņa. Ja tu domā, ka *nekad* morāli nekritīsi, tu dzīvosi bezrūpīgi, neņemot vērā piesardzību.

„Kam jāklūst pazudinātam, tas papriekš kļūst lepns, un augstprātība nāk priekš bojā ejas” (Salamana pamācības 16:18). Dievs dod mums izvēli – pašiem būt pazemīgiem vai Viņš mūs pazemos (skatīt Pētera 1.vēstule 5:5-6).

Nemuļķo sevi, sakot, ka tas *nekad* nevar notikt ar tevi, jo var. *Ja tu nepieļauj domu, ka tas varētu notikt, gandrīz pavisam noteikti tā notiks.*

Kā mācītājs devu padomu sievietei, kad pēkšņi atklāju, ka esmu saistošs viņai. Un tieši tas mani biedēja. Es to jutu jau no paša sākuma... taču man viņas uzmanība glaimoja.

Tā kā es nebiju emocionāli ar viņu saistīts (vēl), man bija kārdinājums tam rast loģisku pamatojumu. Tomēr dziļi iekšā es dzirdēju trauksmes zvanu. Es zināju, ka staigāju pa mīnu lauku. Dievs man atgādināja, ka katra man zināmā lauļības pārkāpšana, bija sākusies kā kaut kas „nekaitīgs”.

Un tā es skrēju.

Es norunāju citas tikšanās. Viņa varēja turpināt saņemt padomus... no kāda cita. Mans lēmums varēja aizvainot viņu. Taču tas bija nieks. Tikai Dievs zina (bet es to nevēlos zināt), kas būtu noticis pretējā gadījumā.

Mēs esam visvieglāk ievainojami, kad esam noguruši, nošķirti, vientuļi, zaudējuši drosmi, nospiesti, dusmīgi vai cīnāmies attiecībās, sevišķi ar savu dzīvesbiedru. Ne mirkli nedomā, ka ļaunie gari par to nezina vai vilcināsies uzklupt tev tieši tad. „Un velns, visu savu kārdināšanu izbeidzis, atstāja Viņu līdz turpmākam laikam” (Lūkas 4:13).

Pāvila brīdinājumiem pienākas nozīmīga vieta uz mūsu ziņojumu dēļiem, galdiem, dienas plānotājos un plaukstatoros: „Tādēļ, kas šķietas stāvam, lai pielūko, ka nekrīt” (1.Korintiešiem 10:12).

Lūk, pārfrazējums: „Ja tu domā, ka piesardzība ir lieka, vari nosaukt savu vārdu M-u-l-ķ-i-s.”

Tas viss kādreiz nāks klajā

Dieva morāles normu pārkāpšana ir tas pats, kas gravitācijas likuma neievērošana – tu nevari no tā izbēgt:

Nepievilieties, Dievs neļaujas apsmieties! Jo, ko cilvēks sēj, to viņš arī pļaus. Proti, kas sēj savā miesā, tas pļaus no miesas pazušānu, bet, kas sēj Garā, tas pļaus no Gara mūžīgo dzīvību. Tad nu nepiekūsim, labu darīdami, jo savā laikā mēs pļausim, ja nepagursim.

(Galatiešiem 6:7-9, Filips)

Agrāk vai vēlāk seksuālās iekāres grēks izpaužīsies... „Bet, ja jūs tā nedarīsiet, redzi, tad jūs būsit Tā Kunga priekšā apgrēkojušies, tad jūs izjutīsiet savus grēkus, kad tie jūs atradīs!” (4.Mozus grāmata 32:23)

Salamans teicis: „*Kas nevainīgi dzīvo, dzīvo droši, bet, kas staigā netaisnus ceļus, tas atklāsies savā nepievilcīgajā īstenībā*” (Salamana pamācības 10:9).

Lūk, doma, kas katram liktu uz brīdi apstāties. *Nav tāda jēdziena kā slepens mirklis.*

Jēzus brīdināja savus mācekļus: „*Bet nekas nav apslēpts, kas netiks atklāts, un nekas nav nezīnāms, kas nenāks gaismā. Tāpēc visu, ko jūs esat teikuši tumsā, to dzirdēs gaismā, un, ko jūs ausī esat čukstējuši istabā, to sludinās no jumtiem.*” (Lūkas 12:2-3)

Viena no Sātana senākajām taktikām ir aust slepenības viltus tīklus, par mūsu grēcīgajām izvēlēm

radot slepenības ilūziju. Viņš mums saka: „Neviens neskatās. Neviens to neuzzinās.”
Taču viņš melo. Kāds tomēr skatās. Kāds jau zina. Un drīz zinās daudzi.
Tu nekad neizbēgsi.

Seksuālā grēka sekas

Antibiotikas spēj aizkavēt vai ārstēt dažas venēriskās slimības. Kontracepcijas līdzekļi samazina iespējas palikt stāvoklī. Taču nav kontracepcijas pret sirdsapziņu.

Medicīnas zinātne var izslēgt dažas mana grēka sekas. Tā tomēr nemazina manu atbildību Dieva priekšā.

Dievs saka: „Kas novērš savu ausi, lai nebūtu jāuzklausā bauslības vārdi, tā lūgšana ir negantība” (Salamana pamācības 28:9). Ja mēs nepieņemjam šķīstību, mūsu lūgšanām un kalpošanai nav jēgas. Seksuāls grēks kavē sadraudzību ar Dievu. Ja esam netiklības varā, ir tikai viena lūgšana, ko Viņš vēlas dzirdēt – atzīšanās un nožēlas lūgšanu.

Ahasa grēks izraisīja 36 izraēliešu, kā arī viņa ģimenes nāvi (skatīt Jesajas grāmata 7:1-25). Dievs ir katra cilvēka dzīves pavēlnieks, bet nepārprotami, viena cilvēka slepenie grēki var nest briesmīgas sekas citiem.

Sindijai bija 12 gadu, kad viņas tēvs, draudzes vadītājs, pārkāpa laulību ar sievieti no draudzes un atstāja ģimeni. Dziļi sāpināta, Sindijas dievbijīgā māte steigšus un nepārdomāti vēlreiz apprecējās ar neticīgu vīrieti.

Sabiedrībā sāka kļīst tenkas. Sindijai nācās sadzīvot ar žēluma pilniem skatieniem un nicinājumu, kad vien viņa gāja pa pilsētu. Taču kļūst arvien sliktāk. Sindija ir piedzīvojusi vairākas nelaimīgas attiecības ar vīriešiem, ieskaitot atkārtotus seksuālus kompromisus. Lai gan pilnībā atbildīga par savu rīcību, viņa arī pļauj sava tēva sēto „... *jo Es, Tas Kungs, tavš Dievs, esmu dusmīgs Dievs, kas tēvu grēkus pie bērniem piemeklē līdz trešam un ceturtam augumam tiem, kas Mani ienīst...*” (skatīt 2.Mozus grāmata 20:5).

Katra sieva, kuras vīrs iekritis pornogrāfijas slazdā, liecinās, ka tas ļoti ietekmē viņu tuvību.

Kalpošanā aktīvs vīrietis atteicās no tās homoseksuālisma dēļ. Es jautāju: „Ko vajadzēja teikt, lai to novērstu?” Pēc pārdomu mirkļa viņš atbildēja: „Ja kāds man būtu palīdzējis saskaņot to traģēdiju, ko tas nesīs manai draudzei, un negodu – Kristus vārdam, es nekad nebūtu to darījis.”

Kā atpazīt Sātana melus?

Jēzus par Sātana sacījis: „*Melus runādams, viņš runā pēc savas dabas, jo viņš ir melis un melu tēvs.*” (Jāņa 8:44).

Sātans ir veikls un pārliecinošs melis. Jēzus saka taisnību, kas mūs atbrīvo (skatīt Jāņa 8:32).

Pāvils saka: „*jo viņa [Sātana] nodomi mums labi zināmi.*” (2.Korintiešiem 2:11). Un mūsdienās tā patiešām ir. Mums jāsaprot, kādā veidā Sātans cenšas mūs iznīcināt, lai varam apjaust briesmas un pretoties.

„*Esiet skaidrā prātā, esiet modrīgi! Jūsu pretinieks velns staigā apkārt kā lauva rūkdams un meklē, ko tas varētu aprīt.*” (Pētera 1. vēstule 5:8)

Reizēm, kad parādās seksuāli provokatīvs attēls, aizverot acis vai novēršoties, es redzu asu makšķerāķi karājamies striķa galā. Ja es vilcinos kaut mirklim, ja es tikai pieļauju kaut niecīgāko domu, iedomājos, ka tas caurdurs manu mēli un saplosīs manu miesu. Es tikšu noķerts un *uzspolēts*. *Bet vilinājums ir tik skaists*. Kā vēl ienaidnieks varētu mūs noķert un iznīcināt? Kārdinājumi vienmēr izskatās labi, citādi jau tie nemaz nebūtu kārdinājumi.

Taču mūsu Dievs ir daudz spēcīgāks par Sātanu: „*jo lielāks ir Tas, kas jūsos, nekā tas, kas ir pasaulē*” (Jāņa 1.vēstule 4:4).

„*Mums jau Viņa dievišķais spēks ir dāvinājis visu, kas vajadzīgs dzīvībai un dievbijībai Tā atziņā, kas mūs ir aicinājis ar Savu godību un spēku. Ar to Viņš mums ir dāvinājis ļoti lielus un dārgus apsolījumus, lai jums ar tiem būtu daļa pie dievišķas dabas, jums, kas esat*

izbēguši no tā posta, kas kārtību dēļ ir pasaulē.“

Pētera 2. vēstule 1:3-4

Dievs brīdināja pirmos cilvēkus, ka, ja tie ēdīs aizliegto augli, viņi mirs. Sātans teica: „*Jūs nemirsiet.*” Katru reizi, kad tiekam kārdināti pārkāpt laulību, mums jāizvēlas klausīt vienai no divām balsīm – Dieva vai Sātana.

Kurai ticēsi tu?

Augstākā bauda

Seksuāla rakstura attēls vilina manu prātu uz iekāri. Pasaule, miesa un velns apmētā mani ar frāzēm: es jutīšos kā īsts vīrietis, tas atvieglos manas sāpes, vilšanos, tas mazinās stresu, es būšu laimīgāks. „Dievs tikai cenšas atņemt tev ko labu” čukst dēmoni.

Dieva Vārds pierāda, ka tas viss ir meli. Tas saka, ka patiesā laime atrodama tikai Kristū.

Esmu izvēles priekšā – uzticēties Dievam vai Sātanam.

Man jāizvēlas starp seksuālām fantāzijām un tuvām attiecībām ar Dievu. Es nevaru izvēlēties abus. Kad redzu, ka Dievs piedāvā prieku un baudu, ko seksuālās fantāzijas nespēj dot, notiek lūzums. Bet lūzums notiks tikai tad, kad sekošu Dievam, padarot Viņu par savu meklējumu vadoni, un, kad sapratīšu, ka fantāzijas ir tikai lēts Dieva aizvietotājs. To meklēšana ir bēgšana no Dieva.

Kad Kristus remdē manas slēpes pēc prieka, grēks vairs nav pievilcīgs. Es saku „nē” gaistošām netikumīgām baudām nevis tāpēc, ka nevēlos prieku, bet tāpēc, ka vēlos *patiesu* prieku, lielāku un paliekošu prieku, kas atrodams tikai Kristū.

Džons Paipers raksta:

Pret iekāres liesmām jācīnās ar Dieva prieka liesmām. Ja cenšamies nodzēst iekāres liesmas tikai ar aizliegumiem un draudiem – pat ar biedinošajiem Jēzus brīdinājumiem – mums nekas neizdosies. Mums jācīnās pret šo liesmu ar spēcīgu apsolījumu par augstāku laimi. Mums jāietver mazais iekāres uzplaiksnījums svētlaiemes ugunsgrēkā.³

Ikviens, kas dzers no netiklības, netiks apmierināts (skatīt Jāņa 4:13). Ikviens, ka dzers no Jēzus tiks pilnībā apmierināts (skatīt Jāņa 6:35). Varu ļaut savas slāpes remdēt Jēzum vai varu iegrimt dziļāk grēkā, meklējot to, kā tur nav.

Tava turpmākā dzīve lielā mērā būs atkarīga no tavas atbildes uz šo jautājumu:

Kuram tu ticēsi?

5.nodaļa

Cīņa noris tavā prātā

Breds bija semināra students un gatavojās kļūt par mācītāju. Kādu vakaru viņš sastrīdējās ar savu sievu. Sarūgtināts viņš devās uz *Starbucks* kafejnīcu, lai visu pārdomātu. Drīz vien Breds bija iesaistījies sarunā ar jaunu sievieti. Dažas stundas vēlāk viņš jau atradās kopā ar viņu gultā.

Breds atnāca pie manis nokaunējies. „Kā, lai to pasaku savai sievai? Vai viņa man jēlkad piedos? Tas notika tik pēkšņi – nebija nekāda brīdinājuma. Tas nāca kā zibens no skaidrām debesīm!”

Vai patiesi?

Breds bija nepārtraukti strādājis, lai tiktu seminārā. Viņš bija pat nedaudz apvainojies uz savu sievu, jo uzskatīja viņu un bērnus par šķērslī. Viņš vairs nesatikās ar viņu randiņos un neveidoja dziļus dialogus.

Viņš šķirstīja izaicinošus žurnālus. Viņš skatījās neķītras filmas. Tas viss vainagojās ar briesmīgu gadījumu, kas „notika bez brīdinājuma”.

Patiesībā, miesaskārības grēks *nekad* nerodas no zila gaisa. Tas ir dabiska procesa paredzams rezultāts. Attiecības tiek atstātas novārtā un prāts tiek pakļauts nešķīstībai.

Rītdienas raksturu veido šodienas domas. Kārdinājums var būt pēkšņs, bet grēks ne. Tāpat arī morālās un garīgās nostāja. Abi ir tāda procesa rezultāts, pār kuru mums *ir* kontrole.

Mēs kļūstam par to, ko domājam. Mēs kaļam savu seksuālo morāli ar vairākām izvēlēm un darbībām, ieskaitot sīkas ļaušanās un niecīgus kompromisus. Acs pieķeras te... prāts kavējas tur. Gluži kā fotoplate, kas veido attēlu, mūsu prāts uzkrāj visu, ko tam dievbijīgi vai nedievbijīgi atļaujam.

Cīņa noris mūsu prātā.

No kurienes rodas iekāre

Parasti cilvēki, kuri pakļūp ir pārsteigti. Viņi jautā – no kurienes *tas* nāca? Bībele dod skaidru atbildi: „Jo no sirds iziet ļaunas domas, slepkavība, laulības pārkāpšana, nešķīstība” (Mateja 15:19-20).

Jēzus izteica to kodolīgi:

„Jūs esat dzirdējuši, ka ir sacīts: tev nebūs laulību pārkāpt. Bet Es jums saku: ikviens, kas uzskata sievu, to iekārodams, tas ar viņu laulību jau ir pārkāpis savā sirdī.”

Mateja 5:27-28

Farizeji uzsvēra ārējo. Jēzu pacēla morāles latiņu, sakot, ka iekāre ir ne tikai miesaskārības grēka avots, bet arī grēks pats par sevi. Viņš aizvēra durvis farizeju uzskatam, ka vīrietis var domās izģērbt sievieti un palikt šķīsts.

Iekāri baro viss, ko uzkrājam smadzenēs un kam tā var uzlikt savas ķetnas. Mūsu smadzenēs ir tas, ko esam ielaiduši tur ar sajūtām. Attēli un vārdi mūsu prātā radušies no īpašām lietām, ko skatījušas acis un ausis dzirdējušas vai šāda avota iztēles konglomerāts.

Tas, ko uzņemam smadzenēs, nosaka to, par kādu cilvēku kļūsim. Kad lasām rakstus un labas grāmatas, piedalāmies diskusijās par Jēzu vai rūpējamies par trūcīgajiem, mēs tiecamies uz taisnīgumu.

Vecais sakāmvārds joprojām ir patiens: „Iesēj domu, novāc darbu, iesēj darbu, novāc ieradumu, iesēj ieradumu, novāc raksturu, iesēj raksturu, novāc likteni.”

Rīcība, ieradumi, raksturs un liktenis – visi iesākas ar domu, bet domas veicina tas, ko izvēlamies uzņemt prātā. Tieši tāpēc svarīgākais dzimumorgāns ir smadzenes.

Vai tu baro iekāri... vai cīnies pret to?

Vai tu baro kaislību pret Kristu... vai cīnies pret to?

Kuras vēlmes izrādīsies stiprākas? Tās, kuras visvairāk baro.

Robežu noteikšana

Lai saglabātu šķīstību, jānosaka garīgas robežas.

Vērtējot skalā no viens līdz desmit, laulības pārkāpšana vai atkarība no pornogrāfijas būtu desmit – pats kāpņu augšgals. Taču jautājums ir, kas tad atradās uz kāpņu zemākajiem pakāpieniem – pirmā, otrā, trešā? Kad tie ir noteikti, iespējams novērst nelaimi.

Bieži mēs sakām, ka vēlamies šķīstību, bet tad izdarām tādas izvēles, kas kaitē tai. Kaitrai izvēlei ir sekas. Ja vēlamies citādas sekas, mums jāizdara citas izvēles. Kāds vīrs man rakstīja:

Kā cilvēks, kurš pašiznīcinājās, varu viegli brīdināt cilvēkus par „bēgšanas” tipa uzvedību, kas bieži vien noved pie grēkiem ar daudz lielākām sekām. Gadījuma masturbēšana var nešķīst attaisnojums

radikālai izvēlei, taču, kur šis grēks novedīs? Vai līdz laulības pārkāpšanai ar drauga sievu? Ar prostitutu? Varbūt, ja netiksi pieķerts tagad, pēc desmit gadiem būsi vainīgs bērnu seksuālā izmantošanā un ziņu reportieru mašīnas spiedīsies tavā piemājas zālienā. Grēks vienmēr pieaug. Cik daudz reižu esmu dzirdējis vīrus sakām: „es neesmu nemaz tik slikts.” Es vienmēr piemietinu: pagaidām.

Gadiem ilgi es neizmantoju vienu noteiktu vietējā lielveikala ieeju, kāda plaukta dēļ. Vēlāk mana garīgā disciplīna bija pietiekami stipra, lai es varētu turp neskatīties. Bet līdz tam laikam es biju pateicīgs nospraustajai robežai. Tas nebija ērti, tomēr tā bija necīga maksa par šķīstības saglabāšanu.

Mums ir televizors, taču nav kabeļtelevīzijas. Ne tāpēc, ka mēs uzskatītu, ka tas ir nepareizi, bet tāpēc, ka nevēlamies savās mājās vairāk kārdinājuma.

Es nesaku tev, kas būtu darāms. Robežas katram cilvēkam ir atšķirīgas. Robeža var būt nestāvēšana rindā, kuras tuvumā atrodas attiecīgi žurnāli. Vai nebraukt kādā noteiktā pilsētas daļā. Vai nekad vienam nedoties komandējumā.

Robežas nedod atbalsta punktu kārdinājumam. Tās balstās uz priekšnoteikumu, ka mūsu šķīstība netiks stiprināta, ja turpināsim darīt to pašu, ko līdz šim! Mums jāmaina ieradumi. Mēs esam sardze, kuras uzdevums ir sargāt ko ārkārtīgi stratēģisku. Mūsu Virspavēlnieks saka:

„Pāri visam, kas jāsarga, sargi savu sirdi, jo no turienes rosās dzīvība!”

Salamana pamācības 4:23

„Pāri visam” nozīmē, ka tam jābūt mūsu ikdienas pienākumu saraksta augšgalā. Ir būtiski, ka aizsargājam mūsu visdziļāko būtību no jauniem kārdinājumu avotiem. Mēs nedrīkstam dot munīciju savam pretiniekam, lai tā tiktu izmantota pret mums.

Protams, tava miesa prasīs, lai tu dod tai degvielu. „Pabaro mani,” tā kliegs. Bet tu atsaki, lūdzoties šādi: *„Nogriez manas acis no nīcīgā, piešķir man jaunus spēkus Tavos ceļos!”* (Psalms 119:37). Novēršot acis, tu būsi daļa no atbildes uz lūgšanu. (Apdomā šī panta izrakstīšanu un novietošanu uz televizora.)

Mums nav jāpielāgojas pasaulei, bet gan jāpārveidojas *atjaunojoties garā* (skatīt Romiešiem 12:2).

Mums jānoliedz iekāre un jānonāvē tā, kad tā cenšas mūs satvert (skatīt Kolosiešiem 3:5). Mums jāaplicina, ka esam jaunas radības Kristū, viņa taisnības apņēmti (skatīt 2. Korintiešiem 5:17,21).

Tavs svētais prāts, Dieva Vārda barots, Viņa Gara lolots, nodrošina tavu domu dzīvi. Tā saka „jā” tam, kas iepriecina Kristu, un „nē” tam, kas apbēdina.

Piepildi prātu ar tūrām domām

Tikai uz īsu brīdi lūgšu, lai seko manai instrukcijai. Gatavs? Labi... nedomā par čūskām. Nedomā, es atkārtoju – *nedomā* par lielām, glumām čūskām, kas naktīs iznāk no vannas caurules un ieslīd gultā.

Tu dzirdēji mani. *Nedomā par čūskām.*

Vai es pasargāju tevi no domām par čūskām? Nē. Es *iedrošināju* tevi domāt par tām.

Tagad es vēlos, lai iztēlojies savu iemīļotāko desertu. Iespējams tas ir tavas mammas pagatavots ābolu pīrāgs vai šokolādes skaidu cepumi, vai mandeļu īrisa saldējums, vai sviesta pirkstiņi. Iedomājoties šo gardumu vien mutē saskrien siekalas.

Kas notika iepriekšējā mirklī? Tu jau biji aizmirsis par tām slidenajām čūskām.. līdz es atkal tās pieminēju.

Prāts nav vakuums. Tas tiek piepildīts ar *kaut ko*. Neķītras domas spēj aizgaiņāt šķīstas domas:

„Beidzot vēl, brāļi, kas vien ir patiess, kas svēts, kas taisns, kas šķīsts, kas patīkams, kam laba slava, ja ir kāds tikums un ja ir kas cildināms, par to domājiet!”

(Filipiešiem 4:8)

Ir grūti izdzēst bojātos failus no smadzeņu cietā diska, taču iespējams ierobežot *jaunu* bojātu failu

rašanos. Tad mēs varam atvērt daudz labu failu. Tas ir cēlonis un sekas. Jo vairāk mēs piepildām prātu ar šķīstību un mazāk ar neķītrību, jo lielāka būs mūsu šķīstība un izturība pret kārdinājumu.

„Mēs apgāžam prātojumus un visas augstprātīgās iedomas, kas paceļas pret Dieva atziņu” (2.Korintiešiem 10:5). Kad rodas sliktas domas, mēs tās izlabojam, aizvietojojam tās ar Dieva patiesību.

Mārtiņš Luters teica: „Jūs nevarat likt putniem nelidot pār savu galvu, bet jūs varat tiem neļaut vīt ligzdu savos matos.” Nē, mēs nevaram apturēt pasauli, lai tā beidz mums uzbāzties ar bildēm. Taču mēs varam tām neļaut mājot mūsu prātā. Mēs varam tās ātri padzīt.

Masturbēšanu veicina klejojošs skatiens un nedisciplinēts prāts. Kad tam pievēršas, tiek remdētas sāpes – varbūt vientulība, mazdūšība, atraidījums vai bailes. Ir kaut kas dziļāks par acīmredzamu iekāri. Mums jāķeras pie pašām saknēm, jālūdz Dievam tikt galā ar to, kas mums neļauj cīnīties ar kārdinājumu. Arī runāšana ar sevi palīdz: „Skatoties šo žurnālu, netiks atrisinātas manas problēmas, tas tikai *radīs* problēmas, sāpes un vientulību.”

Mums jādara vairāk nekā tikai jāsaka: „Es nemasturbēšu.” Dieva nodoms neaizliedz iekāri. Ja vien mēs sargājam savas acis un prātu, mēs atgriezīsimies pie vecajiem ieradumiem.

Uzvara pavisam noteikti ir iespējama – šodien es runāju ar bijušo seksa atkarībunieku, kurš nav masturbējis divus gadus. Taču uzvara nav iespējama, ja prātam ļauj patērēt to, kas veicina iekāri un liek rīkoties. Šī brāļa panākumu atslēga ir tā, ka viņš ir pasargājis savas domas.

Citas vajadzības nepieciešamas mūsu fiziskajai pastāvēšanai, bet sekss pie tām nepieder (skatīt 1.Korintiešiem 6:12-13). Mēs nomirsim bez pārtikas un ūdens. Mēs nenomirsim bez seksa. Lai cik stīpra būtu vēlme, sekss nekad nav ārkārtas gadījums, nepieciešamība. Draugs man teica: „Neviens ķermenis vēl nav eksplodējis toksiskas spermas koncentrācijas dēļ.”

Iemācoties neveicināt iekāri, mēs sākam valdīt pār to. Ar laiku tās prasības kļūst mazāk uzbāzīgas, vieglāk vadāmas.

Ko nodara iekāre

Iekāre ir gara neizvēlīgums. Tāpēc apprecēšanās neatrisina iekāres problēmu. Vīrietis, kurš uzlūkos citu sievieti, saskarsies ar to. Cilvēks, kurš masturbē, tāpat.

Miesaskārīgs cilvēks dodas no viena attēla pie cita, no viena partnera pie otra. Vīriešiem, kas precējušies ar skaistām sievietēm, ir tieši tik pat lielas iespējas kļūt atkarīgiem no pornogrāfijas. Tā ir dvēseles slimība. Kļūst arvien sliktāk, ja vien nav nožēlas un pārmaiņu. (Es piemietinu *pārmaiņas*, jo daudzi „nožēlo” atkal un atkal, tomēr atkal ieslīgst atkarībā.)

Miesaskārīgs cilvēks staigā ar cilpu ap kaklu. Viņš ir laulības pārkāpējs, kurš gaida laulības pārkāpēju ejam garām. Viņa var būt izdomāts vai reāla, taču viņa parādīsies.

Daži racionalizē iekāri, jo laulātais draugs neapmierina viņu seksuālās vajadzības. No kurienes viņiem rodas domas par to, kas viņiem vajadzīgs? No medijiem, kur **superstud** vīrieši un ķirurģiski uzlabotas sievietes, ciešot badošanās diētas, piedāvā sevi cits citam. Dievs paredz citas īpašības, kuras meklēt (skatīt 1.Pētera 3;3-4).

Līgums ar acīm

Ījabs saka: „*Es noslēdzu derību ar paša acīm, ka es neuzlūkošu nevienu jaunavu*” (Ījaba 31:1). Ījabs noslēdza derību starp sevi un Dievu sargāt savu sirdi, pasargājot acis. Nākamajos pantos atklājas briesmīgās sekas, ja viņš nedzīvo saskaņā ar šo derību. (skatīt Ījaba 31:2-12).

Vai esi noslēdzis līgumu ar savām acīm, lai tās neskatās tur, kur nevajadzētu? Lai tās nekavējoties novēršas no visa, kas veicina iekāri?

Vai tu ievēro šo šķīstības derību, šķērsojot universitātes pilsētiņas teritoriju? Kad strādā? Kad brauca ar auto? Kad izvēlies televīzijas raidījumus? Kad esi baznīcā?

Vai esi pasludinājis savu derību? Vai esi lūdzis, lai citi aizlūdz par tevi un sauc pie atbildības?

Iekāres indes izsūkšana

Arsēnam ir kopīga iedarbība. Tas nogalina, bet ne visu uzreiz. Nav nepieciešams liels daudzums. Mazliet šur, mazliet tur un visbeidzot... tu esi miris.

Seksuālā netikumība ir kristiešu dzīvju un laulību nonāvētāja. Mēs katru dienu uzņemam indi, mazliet katru reizi. Šis romāns, tas televīzijas raidījums, šis žurnāls, tas kalendārs, šis skatiens, tas koķetīgais komentārs, šis klusā piekrišana neķītrajam stāstam.

Šis dvēseles arsēns saindē mūs pakāpeniski, un mēs nejūtam īpašu atšķirību no vakardienas, bet esam kļuvuši daudz citādāki nekā pirms pieciem gadiem.

Vai tu tam tici? Ja tā, tad saki Dievam: „Es zinu, ka šis seksuālie attēli saindē mani. Dod man gudrību un apņemšanos novērsties no tiem. Tā vietā pievērs mani Tev tīkamajam.”

Ar laiku, ēdot un dzerot pareizās lietas, arsēnu iespējams izskalot no ķermeņa. Taču nav iespējams atlaist, ja uzņem jaunu arsēna devu.

Ja patiešām tici, ka tā ir inde un atturies no tās pietiekami ilgi, notiek kaut kas brīnumains. Tava vēlme pēc tā mazinās. Tu atkal kļūsti veselīgs. Vēstulē romiešiem 7.nodaļā sāpīgi precīzi pateikts par to, kāda var būt nepareizu vēlmju ietekme. Taču daudzi svin uzvaru pēc ilgām, nogurdinošiem iekāres un pornogrāfijas atkarībā pavadītiem gadiem.

Daudzus desmitus gadu es uzskatīju, ka erotiskas ainas televīzijā un filmās ir inde. Jā, man joprojām ir vēlme tās skatīties, taču šo vēlmi uzvar instinkts, kas liek novērsties. Sauciet to, kā vēlaties, bet novēršanās ir kļuvusi par dziļi iesakņojušos ieradumu. Dažreiz man tas tomēr neizdodas, bet tas nav ne tuvu tik bieži kā pirms vairākiem gadiem. Mēs esam ieraduma radības – Dieva Gars var dot mums spēku veidot jaunus ieradumus.

Izvēloties novērsties no seksuāla kārdinājuma, noslēdzot derību ar acīm un ar Dieva žēlsirdību, es izvēlos dzīves ceļu un svētības, kas to pavada. Kad es saku „nē” kārdinājumam, es saku „jā” Dievam. Viņš ir iepriecināts un slavēts.

Neviens no tā negūst lielāku labumu, kā es pats.

6. nodaļa.

Gudras stratēģijas

Iedomājies kādu, kura vājība ir ēst virtuļus. Viņa ārsts saka: „Vairs nekādu virtuļu.” Viņš zvēr Dievam: „Es vairs neēdīšu virtuļus.” Viņš apsola ģimenei, ka neēdīs virtuļus. Viņš piezvana uz baznīcu un pievienojas lūgšanu grupai. Viņš pat dodas uz virtuļu „izdzīšanas” dievkalpojumu, lai atbrīvotos no virtuļu kāres dēmona.

Viņš ir cilvēks, kurš saprot, kas darāms, vai ne?

Bet ko viņš dara pēc tam? Ja viņš ir kā lielākā daļa cilvēku, viņš turpina daudz lasīt par virtuļiem, klausās virtuļu mūziku un skatās televīzijas raidījumus par virtuļu pagatavošanu. Viņš pavada laiku ar citiem virtuļu mīļotājiem, runājot par virtuļiem, un viņš joko par virtuļiem darbā, kur viņš bieži uzlūko virtuļu kalendāru uz sienas. Viņš izšķirsta avīzi, lai atrastu virtuļu kuponus un abonē *Virtuļu kāre* ar spīdīgām krāsu bildēm.

Nav ilgi jāgaida līdz viņš sāks mērot garo ceļu uz darbu, kas pavisam „nejauši” ved gar virtuļu veikalu. Viņš nolaiž logu un ieelpo gaisu. Pavisam drīz viņš pērk rīta avīzi tieši blakus virtuļu veikalam. Viņš uzkavējas tieši tik ilgi, lai varētu apskatīt virtuļus aiz stikla.

Tad viņš atceras, ka viņam vajag kādam piezvanīt un, re, ko iedomājies, pie virtuļu veikala ir telefona automāts. Un tā kā viņš vienalga ir te, kāpēc gan neiedzert tasi kafijas?

Tagad atcerieties, ka šim cilvēkam nav ne mazākā nodoma lauzt zvērestu un ēst virtuļus. Bet pavisam paredzamais un nenovēršamais rezultāts ir kāds? Ka viņš padosies un ēdīs virtuļus!

Un vai jūs spējat dzirdēt šo sēru dziesmu? „Kas gan nogāja šķērsām? Es lūdzos! Es aicināju citus

lūgt. Es lūdzu no Dieva atpestīšanu. Kāpēc centies? Es padodos. Tu centies pēc labākās sirdsapziņas un skat, kas notiek!”

Pirmā un vissvarīgākā stratēģija

Ja mēs neko nemācamies no līdztības par virtuļiem, mums jāsaprot, ka nepietiek tikai ar patiesiem nodomiem un pat lūgšanām. *Lai uzvarētu kārdinājumu, mums jābūt skaidri izvirzītiem mērķiem un pamatīgām stratēģijām, un mums tās uzcītīgi jāpilda.*

Kāda ir mūsu pirmā aizsardzības rinda cīņā pret nešķīstību?

„Sargaities no netiklības!”

1.Korintiešiem 6:18

Kad rodas seksuāls kārdinājums, nedrīkst būt glēvs. Tas, kurš vilcinās (un racionalizē), ir zudis. Tas, kurš bēg, dzīvos.

„Neej pa bezdievju tekām un neuzej uz ļaunu cilvēku ceļa!

Lai tas aizlokās projām no tevis, un neej pa to; vairies no tā un ej tam secen!”

Salamana pamācības 4:14-15

Jāzepe pierādīja to ar Potifāra sievu:

„Un notika, ka viņa diendienā tā runāja ar Jāzepu, bet viņš to neklausīja un negāja gulēt pie viņas. (...) Viņa sagrāba to pie viņa drēbēm, sacīdama: "Guli ar mani." Bet viņš atstāja savas drēbes tās rokās, bēga un izskrēja ārā.”

(1.Mozus 39:10,12)

Jāzepe ne tikai atteicās gulēt ar viņu, bet pat atteicās „būt ar viņu.” Kad viņa visbeidzot uzgrūdās viņam, viņš neplika. Viņš bēga.

Nepaliec un nemēģini „pretoties” kārdinājumam, ja vari no tā bēgt. Ja ievēro diētu, turies pa gabalu no virtuļiem!

Ieturi attālumam

Ja jūs teiktu saviem bērniem: „Nespēlējieties uz automaģistrāles,” ko jūs no viņiem sagaidītu? Lai viņi dodas uz maģistrāli, pieiet pie pašas malas, uzkāpj uz margām, pārkarina pāri kājas vai dejo gar balto līniju uz nomales?

Noteikti ne. Tā ir koķetērija ar nelaimi.

„Bet mēs nemaz negājām uz ceļa,” viņi varētu teikt. Varbūt arī ne. Bet ja tu turpini redzēt, cik tuvu var piekļūt automaģistrālei, tas ir tikai laika jautājums, kad tiks notriekts.

Tāpēc man nepatīk klasiskais jautājums par to, cik tālu drīkst iet. Ko tieši mēs vēlamies zināt? Cik tuvu varam piekļūt nemaz nesagrēkojot? Pasaki man, kur ir robeža, lai es varu nomērīt pirkstgalu attālumam tieši līdz malai.

Raksti saka ko citu: „*Bēdz no jaunekļa iekārbām un dzenies pēc taisnības, ticības, mīlestības, miera ar tiem, kas piesauc To Kungu ar skaidru sirdi*” (2.Timotejam 2:22).

Bēgot tu negriezies atpakaļ un nejaudā, vai nu esi pietiekami tālu. Paklausības gars saka: „Ja mans Tēvs apgalvo, ka tas nav pareizi, es no tā turēšos pa gabalu. Un, ja tā ir robeža, es turēšos no tās divdesmit pēdu atstatu nevis divas collas.”

Paredzi un novērs kārdinājumus

Tie, kuru darbs saistīts ar ceļošanu, pazūd miesas kārdinājumos. Mājas, ģimene un sabiedrība

nodrošina dabiskus ierobežojumus, kas tiek atstāti. Anonimitāte, vientulība un brīvais laiks bieži vien rada katastrofu.

Es pazīstu dievbijīgus vīriešus un sievietes, kuri bieži ceļo un tomēr neatlaidīgi izcīna morālo uzvaru. Bet daudzi citi piedzīvo neveiksmju sēriju. Viņiem jāpārtrauc ceļošana, pat, ja tas nozīmē atrast citu darbu, par kuru maksā mazāk.

Vienu reizi vīriešu konferencē es lūdzu tos, kuri ceļo, piecelties un dalīties tajā, kas viņiem palīdz pretoties seksuālam kārdinājumam. Kāds vīrietis atklāja, ka vairākus gadus viesnīcas numurā viņš skatījās neķītras filmas. Pēc vairākām atkārtotām neveiksmēm viņš beidzot nolēma kaut ko darīt lietas labā.

„Vienmēr, kad reģistrējos viesnīcā, es lūdzu, lai televizors tiek aizvākts no manas istabas. Vienmēr uz mani paskatās tā, it kā es būtu jucis. „Kungs, jums taču nav obligāti tas jāieslēdz.” Tā kā esmu maksājošs klients, es pieklājīgi uzstāju un man vēl nekad nav atteikts. Nešķīstība vairs nav tikai poga, kuru piespiest. Es teicu Dievam: „Es tiešām to vēlos, Kungs.” Es to daru jau gadu un tā ir manas uzvaras atslēga. Viss ir mainījies.”

Šis vīrs atklāja brīnišķīgu principu: vienmēr vieglāk izvairīties no kārdinājuma nekā tam pretoties. Stipruma brīžos, pieņem lēmumus, kas novērsīs kārdinājumu vājuma brīžos.

Attīsti savu iekšējo dzīvi

Pastāv drauds, ka šāda veida grāmata, var kļūt par uzvedības maiņas cēloni. Es labi zinu, ka šīs vienkāršās vadlīnijas un pārliecināšana ar vārdiem „vajag tikai vairāk censties” nav pietiekami, lai salauztu iekāres varu vai dziļi iesakņojušos ieradumu spēku. Nav tādas „mazas vienkāršas formulas.”

Es nevaru pietiekami uzsvērt pievēršanās nozīmi augšāmceltajā Kristū mājajošajam spēkam.

Nepietiek tikai ar sevis mainīšanu. Tā var sniegt ierobežotu labumu, bet novest pie paštaisnuma.

Kristieša dzīve ir vairāk par grēka pārvaldīšanu. Tā ir dievišķa pārveidošanās un iespēja dzīvot tainīgi.

Tomēr Raksti atļauj un *aizliedz* darīt dažas lietas, kas *ir* mūsu spēkos. Un bieži vien tās darot, mūsu sirds mainās. Tāpēc mums ir jāspēr apdomāti soļi, zinot, ka tie nav pietiekami, bet ir nepieciešami. Galu galā cīņa par šķīstību tiek uzvarēta vai zaudēta klusumā, ceļos Dieva priekšā un sadarbojoties ar mūsu cīņu biedriem.

Aizņemtība atņem spēju sadzirdēt Dieva Gara padomus, Viņa Vārdu un Viņa cilvēkus. Nogurums padara mūs nevērīgus pret notiekošo. Veselīga pašizmeklēšana atklāj mūsu vājības – situācijas, kas mūs kārdina. Tad mēs tās nododam Dievam.

Laiks ar Dievu ir strūklaka, no kuras plūst svētums... un prieks, un bauda. Tas mums atgādina, kas esam... un kam piederam. „*Mūsu pavalstniecība ir debesīs*“ (Filipiešiem 3:20). Mēs esam „*svešinieki un piemājotāji uz zemes*”, kas „*tiecas pēc labākas zemes – debesu tēvijas*” (Ebrejiem 11:13-16). Mēs esam šeit ar īstermiņa vīzu. Kad ikdienā pievēršam savas domas debesīm, kur ir Kristus, Viņš dod mums spēku pārvarēt večās dabās darbus – tajā skaitā arī seksuālo netikumību, nešķīstību un iekāri (skatīt Kolosiešiem 3:1-5).

Atceries un citē Rakstus

Jēzus citēja rakstus, lai atbildētu Sātana kārdinājumam (skatīt Mateja 4:2-11).

Kad viņš uzbrūk tavai šķīstībai, stājies pretī, esi gatavs ņemt rokās gara zobenu, kas ir Dieva Vārds (skatīt Efeziešiem 6:17). Tāpēc ir nepieciešams atcerēties Rakstus:

„Es turu Tavus vārdus savā sirdī, lai negrēkotu pret Tevi.”

Psalms 119:11

Šķīstības princips ietver daudz Rakstu vietu. Izvēlies dažas, kas patiešām tevi uzrunā. Izraksti tās, nēsā tās līdzi, noliec redzamā vietā. Kad krīti kārdinājumā, *runā pretī velnam*. Bībele tev dod vārdus. Turi tos gatavībā.

Lūdzies un nepadodies

Jēzus mācīja saviem mācekļiem „*lūgties un nepagurt*” (Lūkas 18:1).

Mēs bieži krītam ceļos pēc zaudētas kaujas. Taču mums ir jānometas ceļos *pirms* kaujas sākuma. Pārāk bieži mēs pasludinām pamieru ar grēku. Mēs paciešam netaisnīgumu un ļaujam tam pieprasīt arvien lielāku teritoriju mūsu dzīvē un mājās.

Jēzus saka: „Nepadodieties! Lūdziet Dieva palīdzību.” Daži lasītāji skatīsies uz to ar aizdomām, jo viņi ir dzirdējuši sakām: „Tikai lasi Bībeli un lūdzies, tas visu atrisinās.” Nē, tas neatrisinās visu, taču nekas netiks atrisināts bez tā. Jēzus zināja, par ko Viņš runāja. Tāpat arī Jēkabs.

„*Stājieties pretim velnam, un viņš bēgs no jums*” (Jēkaba 4:7).

Vai Dievs liktu atturēties no nešķīstības, ja tas nebūtu iespējams?

Daudzi ir piedzīvojuši sakāvi tik ilgi, ka vairs necer uz uzvaru. Viņi padodas. Tā ir garantija, ka viņi zaudēs. Taču Dievs mūs aicina un *dod spēku* kļūt par uzvarētājiem (skatīt Atklāsmes grāmatā 3:5) – tiem, kas svin uzvaru pār grēku.

Viens uzvarējis draugs man teica: „Cilvēki nemainās, kamēr nesāpīgāk ir mainīties nekā palikt tādam pašam.” Daudzi kristieši – no kuriem daudzi vispirms bija kļuvuši izmisuši – darbojas seksuālās atkarības atveseļošanās grupās, kas ir bijušas lielisks viņu dzīves pārmaiņu instruments. Desmitiem tūkstoši ir dzīvs pierādījums, ka ir iespējama uzvara pār seksuālo kārdinājumu. Un godīgi sakot, mums jādzird viņu stāsti baznīcās, lai godinātu Dievu un nestu šo cerības zīmi. Līdzīgi arī daudzi nekristieši sasnieguši ievērojamu brīvību, darbojoties sekulārajā programmā Anonīmie „seksaholiķi,” kur izmanto Anonīmo alkoholiķu 12 soļus. Ja cilvēki bez kristus spējuši sasniegt šādas radikālas pārmaiņas (protams, apstiprinot daudzus bibliskos principus), kā mēs uzdrošināties iedomāties, ka Dieva Gars nevar darīt daudz vairāk ar ticīgajiem, kuros Viņš iemājo un iedrošina?

Ja kāds pieliktu pie tavas galvas pistoli un teiktu, ka nospiedīs gaili, ja skatīsies pornogrāfiju, vai tu to darītu? Nē? Tad tev tas *nav* jādara. Tu tikai turpini novietot sevi un acis nepareizajā vietā. Tev jāmācās labot savu kļūdaino domāšanu ar Dieva patiesību, atsakoties no impulsiem un jaunu veidošanas.

Tu vari to izslēgt, aiziet, aizvērt acis. Tev nav jānoklikšķina uz tā linka. Tev nav jāglāsta tas cilvēks vai jāļauj viņam vai viņai to darīt. Ir alternatīva. Izmanto savus pārdabiskos resursus (skatīt 2.Pētera 1:3-4).

„Jo ir atspīdējusi žēlastība, kas nes pestīšanu visiem cilvēkiem, audzinādama mūs, lai, atsacīdamies no bezdievības un pasaulīgām iekārēm, prātīgi, taisni un dievbijīgi dzīvojam šinī laikā”

Titam 2:11-12

Tas viss ir par rakstu lielajām tēmām: izpirkšanu un žēlsirdību. Mūsu seksuālajām cīņām jāatgādina par nepieciešamību pēc žēlsirdības un iedrošinājuma un jāliek ilgoties pēc mūžīgās atpirkšanas (skatīt Romiešiem 7:7-25).

Ja šķīsta dzīve tev šķiet neiedomājama, nodod sevi divdesmit četru stundu darbam. Vai vēlies atbrīvoties no iekāres veicinātām darbībām un apsēstību? Meklē palīdzību. Esi gudrs. Izvairies no kārdinājuma. Ej pie Kristus. Piedzīvo Viņa pietiekamību. Iedvesmojies no Viņa spēka.

Un kad pirmās 24 stundas ir pagājušas un esi pārbaudījis Kungu un redzējis, ka Viņš labs (skatīt Psalmu 34:8), novēli sevi nākamajām 24 stundām. Paļaujies uz Viņu no dienas dienā.

Nekad nenovērtē par zemu Kristu. Grēks nav spēcīgāks par Dievu. Neiedomājies, ka uzvara nav iespējama pirms debesu valstības. Dievs saka ko citu. Mums nav jāgaida uzvara. Mums tajā jādzīvo (skatīt 1.Jāņa 5:4).

7. nodaļa

Kļūsti radikāls

Iedomājies mani sakām: „Tur tālāk dzīvo ļoti skaista meitene. Iesim palūrēt pa viņas logu un paskatīties, kā viņa izģērbjas un kaila mums pozē no vidukļa uz augšu. Pēc tam šī meitene ar savu draugu iekāps mašīnā, lai pamīlētos – klausīsimies un skatīsimies kā aizsvīst logi!”

Tu būtu šokā. Tu nodomātu: „Kāds izvirtulis!”

Bet iedomājies, ka tā vietā es teiktu: „Ei, atnāc pie manis. Noskatīsimies Titāniku.”

Kristieši iesaka šo filmu, baznīcas jauniešu grupiņās skatās to kopā un daudzi to noskatījušies mājās. Tomēr filmā ir tieši tādas ainas, kā nupat atstāstīju.

Tā kā jaunie vīrieši iekāro meitenes uz ekrāna, arī jaunās sievietes ir trenētas un zina, kā piesaistīt vīriešu uzmanību.

Kā kaut kas šokējošs un apkaunojošs kļūst pieņemams tikai tāpēc, ka skatāmies to televīzijā, nevis pa logu?

Ņemot vērā paliekošo ietekmi uz mūsu prātu un morāli, kāda ir atšķirība?

Tomēr ir daudzi, kas domās: „Titāniks? Lieliski! Tas pat nav atzīmēts ar trīsstūrīti!”

Katru dienu kristieši visā valstī, ieskaitot daudzus baznīcu vadītājus, pa televizora logu skatās, kā cilvēki izģērbjas. Mēs slepeni vērojam cilvēkus, kam ir ārļaulības sakari, kurus mūsu Dievs uzskata par kaut ko riebīgu.

Mēs kļūstam par skatītājiem, par ziņkārīgajiem, kurus izklaidē grēks.

Ļaunuma normalizēšana

Ienaidnieka stratēģija ir normalizēt ļaunumu. Iedomājies jaunus cilvēkus, kuri cīnās ar homoseksuālisma kārdinājumu. Kā tas viņus ietekmē, skatoties populāras televīzijas filmas, kurās homoseksuāli partneri dzīvo kopā šķietami normālu dzīvesveidu?

Vecāki, kuri neatļauj pat domāt par to, ka viņu bērnus varētu pieskatīt samaitāts cilvēks, patiesībā pieļauj to katru reizi, kad atļauj bērniem brīvi pārslēgt TV kanālus.

Ne tikai mēs paši, arī mūsu bērni tiek nolemti netikumībai. Kāpēc mēs esam pārsteigti, kad dēla draudzene paliek stāvoklī, ja esam viņam ļāvuši skatīties simtiem netikumīgu aktu un klausīties tūkstošiem netiešu mājienu par seksu?

„Bet tā ir tikai viena neliela mīlas aina.”

Iedomājies, ka es tev piedāvātu cepumu, sakot: „Mīklā iekrita dažī peles mēsli, bet visā visumā tas ir labs cepums – tu pat nemanīsi.”

„*Bijība Tā Kunga priekšā ienīst nelāgo*” (Salamana pamācības 8:13). Kad mūs iepriecina ļaunums, kā gan varam to ienīst? Kā gan mēs varam būt tīri, kad mēs priecājamies par neķītrību?

Dievs mūs brīdina nerunāt par seksu nepiedienīgi:

„Bet netiklība, visāda veida netīra dzīve vai mantkārība lai pat vārda pēc jums ir sveša, kā tas svētiem pieder, tāpat bezkaunība, tukšas runas, jo tādas lietas neklājas.”

(Efeziešiem 5:3-4)

Kā mūsu iemīļotās filmas un situāciju komēdijas ir saistītas ar šiem pantiem?

Vai tiem piemīt kaut kas no „netīras dzīves” vai „tukšas runas”? Ja varam klausīties naksnīgajos komiķu monologos, kuros iepītas neķītras frāzes, vai patiesi mēs bīstamies Dieva un ienīstam ļaunumu?

Radikālais Jēzus

Pārdomā Jēzus vārdus:

„Jūs esat dzirdējuši, ka ir sacīts: tev nebūs laulību pārkāpt. Bet Es jums saku: ikviens, kas uzskata sievu, to iekārodams, tas ar viņu laulību jau ir pārkāpis savā sirdī. Bet, ja tava labā acs tevi apgrēcina, tad izrauj to un met prom; jo tas tev labāk, ka viens no taviem locekļiem pazūd, nekā ja visa tava miesa top iemesta ellē. Un, ja tava labā roka tevi apgrēcina, tad nocērt to un met prom; jo tas tev labāk, ka viens no taviem locekļiem pazūd, nekā ja visa tava miesa nāk ellē.“

(Mateja 5:27-30)

Kāpēc Jēzus ataino šo šokējošo ainu? Manuprāt, tāpēc, ka Viņš vēlas, lai speram radikālus soļus, lai darām visu iespējamo, lai pretotos seksuālajam kārdinājumam.

Tagad roka un acs *nav* grēka iemesls. Akls cilvēks vienalga var iekārot un cilvēks bez rokām var vienalga zagt. Taču acs paver skatu gan uz dievbijīgo, gan bezdievīgo. Un roka var pastrādāt kā taisnību, tā arī grēcīgu darbu. Tāpēc mums ir jāvalda pār to, uz ko skatās acs un ko dara roka.

Ja mēs uztveram Jēzu nopietni, mums par šķīstību ir jādomā daudz radikālāk.

Darīt visu nepieciešamo

Cīņa ir pārāk smaga un likmes pārāk augstas, lai šķīstībai pieietu pavirši un pakāpeniski.

Tātad... ja tu nevari atturēt savas acis no šāda rakstura attēliem, nekad neej uz video nomu.

Nu beidz. Visi dodas uz turieni.

Nē. Ja tas izraisa grēku, nedari to. Punkts.

Vai tavas domas kļūst grēcīgas, esot kopā ar kādu cilvēku? Beidz ar viņu tikties. Vai ir kāds mūzikas stils, kas tevi erotiski uzlādē? Pārstāj to klausīties. Vai zvani uz tādiem telefona numuriem, uz kuriem nevajadzētu? Nobloķē seksuālo pakalpojumu 909 līnijas, lai uz šiem numuriem nevarētu zvanīt no mājām.

Ja šie līdzekļi tev šķiet kā kruķi – labi. Izmanto vienalga, kādus kruķus, kas palīdzētu tev staigāt.

Daži vīrieši savā prātā pārkāpj laulību, skatoties apakšveļas reklāmas, ziņojumu dēļus, skatoties uz sievietēm, kuras nēsā lielus izgriezumus vai īsus svārciņus, karsējmeitenēm vai dejotājām, skatoties filmas, TV šovus un reklāmas par alus un bikini plašo izvēli. Dažu vīriešu vājība ir svētdienas avīzēs ievietotie sludinājumi vai teju *jebkurš* žurnāls.

Tādēļ BEIDZ SKATĪTIES. Un pēc tam – PĀRSTĀJ ATRASTIES TĀS PERSONAS VIETĀ, UZ KURU SKATĀS!

Ja tev jāatbrīvojas no televizora, lai pasargātu savu šķīstību, dari to.

Ja tas nozīmē, ka nevari iet uz spēlēm dejotāju vai karsējmeiteņu ģērbšanās un uzvedības dēļ, neej turp. Ja tas nozīmē, ka tev jānoliec galva un jāaizver acis, dari tā. Ja tādēļ esi apmulsis, labāk paliec mājās.

Izstāsti sievai par savām cīņām. Ja esi viens, izstāsti dievbijīgam draugam. Ja tev jānomet avīze šo sludinājumu dēļ, tas nav nekas dižs. Ja vēlies, lai tava sieva vispirms izšķirsta avīzi un izrauj pavedinošos sludinājumus, palūdz viņai to izdarīt.

Pirms vairākiem gadiem es sāku izplēst un izmest atkritumos divdomīgus TV Guide vākus. Mana sieva to pamanīja un tagad viņa to izdara pirms esmu vāku redzējis. Esmu pateicīgs par viņas palīdzību. (Protams, dažiem žurnāliem nemaz nebūtu jāatrodas mājās, ieskaitot *Viktorijas noslēpumu* katalogus.)

Romiešiem 13:14 māca: „*nelutiniet miesu*”. Tas ir grēks apzināti neizvairīties no situācijas, kurā vistīcāmāk grēkosim. Nav svarīgi, vai tā ir apakšveļas nodaļa, baseins vai trenāžieru zāle atlētiskas klubā, ja tas tevi kārdina, izvairies no šīm vietām.

Salamana pamācībās ir stāsts par vieglas uzvedības sievieti, kas satiekas ar neprātīgu vīrieti pēc tumsas iestāšanās (skat. Salamana pamācības 7:8-9). Mums jāizvairās no cilvēkiem, vietām un situācijām, kas padara grēku iespējamu.

Ja tās ir kādas grāmatnīcas, kompānijas vai veci draugi no vidusskolas laikiem, **IZVAIRIES NO VIŅIEM.** Ja tava problēma ir kabeļtelevīzija vai satelīttelevīzija, internets vai datori, **ATBRĪVOJIES NO TIEM.**

Saki **NĒ** visam, kas tevi attālina no Jēzus. Atceries – ja vēlies citādāku iznākumu, jāizdara citas izvēles.

Ja nevari uzturēties peldkostīmā ģērbtu sieviešu kompānijā neskatoties un neiekārojot viņas, tad atvaļinājumā nedodies turp, kur sievietes nēsā peldkostīmus. Nebrauc pat tad, ja tas nozīmē, ka nevarēsi nodarboties ar ūdensslēpošanu vai doties uz savu iemīļotāko kūrortu. Nebrauc arī tad, ja tās ir baznīcas apmaksātas brīvdienas.

Izklausās radikāli? Salīdzini to ar acs izraušanu vai rokas nociršanu!

Kad mūsu ģimene devās vasaras brīvdienās, es saviem znotiem aizsūtīju e-pasta vēstules, kurās rakstīju: „Brauksim tikai ar norunu, ka neskatīsimies uz sievietēm un viņu peldkostīmiem. Ja mēs to nevaram, labāk nebraucam.” Viņi ir dievbijīgi jauni cilvēki un viņi man pilnībā piekrita, kā jau boju domājis. Mēs kļuvām cits cita šķīstības sabiedrotie.

Daudziem vīriešiem cīņas kļūst vēl smagākas pēc tumsas iestāšanās. Vēlu naktī tīmekļa pornogrāfijas lapas un seksta telefonu līnijas plaukst uz zeļ. Risinājums, iespējams, ir smags un ātri pieņemams lēmums. Nepaliec nomodā ilgāk par sievu vai , ja viņa jau guļ, neskaties televīziju un nelieto internetu.

Ja krīti, atbrīvojies no visa, kas tevi kārdina.

„Bet...”

„*Bet pa televizoru tik reti rāda piedienīgus raidījumus.*” Tad pārstāj skatīties televizoru. Lasi grāmatas. Sarunājies.

„*Bet visos jaunākajos romānos aprakstītas seksta ainas.*” Tad lasi vecus romānus. Lasi kristiešu izdevniecību literatūru.

„*Bet es esmu pasūtījis Sports Illustrated gadiem ilgi, vēl pirms tajā bija iekļauta peldkostīmu sadaļa.*” Tagad tāda tur ir. Nepasūti vairs šo žurnālu. Atcel pasūtījumu.

„*Bet ir taču gandrīz neiespējami iznomāt filmu, kurā nav seksta un rupjas valodas.*” Ir kristiešu filmu recenziju vietnes, kas palīdzēs izvēlēties labu filmu visai ģimenei. Ir pieejams pakalpojums, kas piedāvā rediģētas filmas, televīzijas adapteri, kas rediģē apgānīšanu un DVD programmatūra, kas izgriež nepatīkamos skatus no filmām.

Bet iedomājies, ka nav piedienīgu filmu – ko tad? Man patīk labas filmas, taču Bībele neliek mums tās skatīties. Tā liek mums sargāt savu sirdi.

Tā ir cīņa un cīņas mēdz būt asiņainas. *Dari visu nepieciešamo*, lai būtu šķīsts!

Kāds mans draugs uzrakstīja ikdienas līgumu, kurā uzdoti šādi jautājumi: „Vai vēlies darīt visu nepieciešamo, lai sargātu seksuālo atturību? Vai lūdz Dieva palīdzību? Vai prasi to no citiem? Vai ej uz tikšanās reizēm? Vai lasi literatūru? Vai uzstādi robežas un nepārkāp tās? Vai esi pilnīgi godīgs?”

Pārāk radikāls?

„*Bet tu taču runā par atteikšanos no kultūras. Tas ir pārāk radikāli.*”

Nē, tas, ko es saku, nav nekas. *Jēzus* teica: „Ja tas tevi noved no seksuāla kārdinājuma, labāk izrauj savu aci un nocērt roku.” Tas ir radikāli.

Esmu lūdzis: „Kungs, ja man kādreiz jāpiekrāj sava sieva un jāpārkāpj laulība, pirms tam labāk nogalini mani.” Dzirdēju, ka Bills Braits tā lūdzās pirms vairākiem gadiem un es zinu, ka viņš to domāja nopietni. Tāpat arī es.

Daudzi sakās esam ar nopietnu attieksmi pret šķīstību, bet vienlaikus viņi saka: „Nekādā gadījumā! Es neatteikšos no kabeļtelevīzijas” vai „negribu, lai tikai sievietei ir datora parole.”

Jēzus sekotāji ir izcietuši spīdzināšanu un atdevuši savu dzīvību par paklausību Viņam. Un mēs činkstam par atteikšanos no kabeļtelevīzijas?

Kad Jēzus mūs aicināja ņemt savu krustu un sekot Viņam (Skat. Mateja 10:38), vai tas nenozīmēja lielākus upurus par atturēšanos no interneta lietošanas?

Cik tu esi gatavs cīņai par šķīstību? Cik izmisis esi, lai uzvarētu grēku? Cik radikāls esi gatavs kļūt sava Kunga dēļ? Cik ļoti vēlies prieku un mieru, ko var rast tikai Viņā?

Šķīstība nāk tikai pie tiem, kas to patiesi vēlas.

Interneta uzraudzība

Izmanto ģimenei draudzīgus interneta pakalpojumu nodrošinātājus. Datorā uzinstalē pornogrāfiju filtrējošu programmu, lai nevarētu skatīt visu, kas parādās. Lūdz, lai kāds cits glabā paroli. Palūdz, lai kāds regulāri pārbauda tavu interneta lietošanas vēsturi, lai pārliecinātos, ka neielaidies kompromisā ar Dievu.

Pārvieta datorus uz lielas slodzes zonām. Ja vien tev nav laba tiešsaistes izmantošanas vēsture, nelieto internetu vienatnē. Novieto monitoru tā, lai to var redzēt, atverot durvis, lai citi var redzēt, kādā lapā esi (skat. Korintiešiem 10:13). Izpēti praktiskos interneta uzskaitāmības resursus.

Ja joprojām jūti, ka zaudē cīņu, atslēdz internetu pavisam. Ja ar to nepietiek, atbrīvojies no datora pavisam.

Televizora uzraudzība

Iepazīsties ar TV programmu, lai izvēlētos atbilstošus raidījumus. Nemītīga kanālu pārslēgšana rosina kārdinājumu.

Televizoru turi izslēgtu, novieto to pieliekamajā vai garāžā, lai novērstu nejaušu paslīdēšanu.

Brīvi lieto pogu „izslēgt”. Rodoties kārdinājumam, nekavējoties izmanto tālvadības pulti. Jebkurā brīdī esi gatavs pārslēgt drošu kanālu.

Neļauj bērniem pašiem izvēlēties raidījumus. Pieaugot viņi tos var izvēlēties paši, tomēr vecākiem pieder veto tiesības. Izvairies no situācijas, kad mājās ir vairāki televizori un ģimene tiek sadalīta, bet bērni – atstāti bez uzraudzības. Nepieļauj, ka televizors ir auklītes vietā.

Par katru pie televizora pavadīto stundu vienu stundu lasi Rakstus, kristīgu grāmatu vai piedalies draudzes dzīvē. Pat tad, kad televizors nav slikts, tas tomēr bieži attur darīt to, kas ir labāks.

Atsakies no kabeļtelevīzijas, HBO, satelītšķīvja vai televizora, ja tie mājās inēs bezdievību. (Tā nav burta kalpība, tas ir mācekļība.)

Periodiski atsakies no televizora uz nedēļu vai mēnesi. Pavēro, kas notiks, vai tev patiks tas, ko vari paveikt brīvajā laikā (ieskaitot slāpju remdēšanu pēc Jēzus).

8.nodaļa

Norādījumi neprecētajiem

Liela daļa iedzīvotāju ir neprecēti cilvēki. Tie ir ne tikai jaunieši, bet arī pieaugušie, kas nekad nav bijuši precējušies vai ir vieni nāves vai šķiršanās dēļ.

Jauniešiem brīvā laika, naudas un ceļošanas iespēju kombinācija ir kaut kas nepiedzīvots. Tam jāpieskaita arī vecāku uzraudzības trūkums un lielais laika posms starp vidējo pubertātes un laulību vecumu. Piejauciet klāt seksa piesātinātos medijus un pirmslaulību attiecību attēlojumu tajos kā normu. Rezultāts ir nepārvarams kārdinājums gan gados jauniem, gan vecākiem neprecētiem cilvēkiem.

Protams, ja viņi vēlas dzīvot taisnīgi, neprecētiem kristiešiem jālieto gudras stratēģijas.

Raksti brīdina par cilvēku izgudrotiem noteikumiem, ieskaitot „*miesas mērdēšanu*” (Kolosešiem 2:20-23), kuriem trūkst juteklisko baužu ierobežošanas.

Manis ieteiktie norādījumi ir vērtīgi tikai un vienīgi tad, ja tie ir bibliski un gudri. Bet norādījumi nav raksturīgi burta kalpībai. Salamana pamācības mūs aicina dzīvot gudri, praktizējot Dieva godāšanas saprātu.

Mums jābūt kā kareivjiem, atlētiem un zemkopjiem (2 Timotejam 2:3-6). Katrs ir disciplinēts piederīgais pierādītiem standartiem. Dievs mūs aicina praktizēt paškontroli, kas ir Gara auglis (Galatiešiem 5:22-23).

Cik tālu drīkst iet neprecētie?

Dievs ir radījis dzimumtieksmi. Kad tā tiek stimulēta, tā tiecas uz kulmināciju. Tas ir vienkāršs bioloģisks fakts. Seksualitāti stimulējoši glāsti ir priekšspēle. Un Dievs radīja priekšspēli, lai tā vainagotos ar dzimumaktu.

Tāpat loģiski, ja ārtaulības dzimumakts ir aizliegts, arī priekšspēle ir aizliegta. Pirmslaulību dzimumattiecības ir kļūda, tāpat arī iesaistīšanās darbībā, kas uz to stimulē prātu un ķermeni.

Tas nozīmē, ka jānovelk robeža pirms kāda no personām ir seksuāli uzbudināta. Glāsti un viss pārējais, kas izraisa uzbudinājumu, ir aizliegti.

Kad tu atļauj savam ķermenim šķērsot šo robežu, tas nedz zinās, nedz uztrauksies par kristietības nosacījumiem. Vīriešus var uzbudināt daudz ātrāk un vienkāršāk nekā sievietes. Sievietes bieži vien domā, ka ilgi skūpstī un apskāvienī nav nekas sevišķs, bet vīrieši tiek uzbudināti un viņiem rodas kārdinājums turpināt ar ko vairāk. Pārlicinies, ka robeža ir novilkta pietiekami tālu, lai neviens no jums to nevarētu pārkāpt.

Ja viens no jums uzbudinās no šķietami nevainīga fiziska kontakta, tad abiem tas nekavējoties jāpārtrauc. Ja tas netiek darīts, jūs izvēlaties palikt kanoe laivā, kas traucas pretī ūdenskritumam. Tiem, kas iesaistās seksuālā uzbudinājuma veicināšanā, nav jābūt pārsteigtiem, ja beigu beigās notiek dzimumakts. Tas vienkārši ir dabisks un paredzams izdarīto izvēļu rezultāts.

Ja vēlies citādāku iznākumu, izdari citas izvēles.

Apdomīgi izvēlies draugus

„Nepievilieties. Ļauna sabiedrība samaitā labus tikumus.”

Korintiešiem 15:33

Cilvēka dabā ir pakļauties vides ietekmei. Kad atrodamies dievbijīgā atmosfērā kopā ar ticīgiem cilvēkiem, mēs tiekam pozitīvi ietekmēti. Kad atrodamies bezdievīgā atmosfērā kopā ar neticīgiem cilvēkiem, mēs tiekam negatīvi ietekmēti.

„Kam darīšana ar zinīgo, tas kļūst pats zinīgs, bet, kas ir draugos ar neprašām, tas piedzīvos nelaimi.”

Salamana pamācības 13:20

Mēs kļūtam tādi cilvēki kā tie, ar kuriem pavadām laiku. Dievs runā par tādiem, kas staigā „*mīlēdami vairāk baudas nekā Dievu,*” un brīdina mūs, no tādiem izvairīties. (2. Timotejam 3:4-5).

Satikšanās ir iespēja... nevis nepieciešamība

Seksuālo kārdinājumu rada mūsu sociālais paradums visu darīt pa pāriem, izolējot jauniešus. Tas ir pretrunā ar ebreju un citām kultūrām, kurās ir nosacījums, ka jauni neprecēti cilvēki var

kopīgi pavadīt laiku tikai pieaugušo klātbūtnē.

Var izklaidēties, draudzēties ar pretējā dzimuma pārstāvjiem un iesaistīties dažādās aktivitātēs, nesatiekoties ar kādu konkrētu cilvēku. Ja esi ieinteresēts uzmanības izrādīšanā nevis randiņos, izlasi Joshua Haris grāmatu I Kissed Dating Goodbye.

Nākamie norādījumi ir izrakstīti no sešpadsmit lapu gariem izdales materiāliem par šķīstību, kurus uzrakstīju savām meitām un jaunekļiem, kuri vēlējas ar viņām pavadīt laiku. Mēs ar sievu punktu pa punktam izrunājām ar abām meitām katru reizi. Ja izvēlies tikties ar kādu, šie norādījumi var palīdzēt:

- Ja esi kristietis, satiecies tikai ar kristiešiem (skat. 2. Korintiešiem 6:14).
- Ja esi zvērestu devis sekotājs, satiecies tikai ar zvērestu devušiem sekotājiem.
- Kristus ir ar tevi visu vakaru – visur, kur ej, un visā, ko dari.
- Atceries, ka otrs cilvēks ir tavs brālis vai māsa, nevis mīļākais (skat. 1. Timotejam 5:1-2).
- Satiecieties barīnā, nevis vieni paši.
- Koncentrējieties uz sarunām, nevis pieskārieniem, sarunu, nevis kontaktu.
- Izvairies no attiecībām, kas ātri attīstās, vai pēkšņas intimitātes.
- Laikus izplāno visu vakaru, lai tajā nebūtu „caurumu”.
- Esot divatā, izvairies no slidenām situācijām – uz dīvēna, vēlu vakarā mašīnā, mājā vai guļamistabā.
- Atskaities kādam par savu šķīstību.
- Iedomājies, ka tavi vecāki un baznīcas vadītāji vēro tevi caur logu. Dievs tevi vēro (skat. Jeremijas 16:17).
- Izraksti pats savus standartus un īsteno tos pats – nekad nepaļaujies uz kādu citu.
- Ar cilvēku, ar kuru satiecies, nedari neko tādu, ko nevēlētos, lai kāds cits dara ar tavu nākamo dzīvesbiedru.
- Sargies no „morālā nodiluma,” ko izraisa ilgas attiecības vai saderināšanās. Kad jaunieši un viņu vecāki izšķiras par laulību, ir bīstami gaidīt ilgāk nekā nepieciešams (skat. 1 Korintiešiem 7:8-9).

9. nodaļa

Norādījumi pāriem un vecākiem

Neskaitāmas laulības ir izjukušas ikdienišķām attiecībām darbā, skolā un pat draudzē pārvēršoties kaislībā.

Kad sarunājies, stāsti par savu laulāto draugu un bērniem. Kontrolē savas domas un to, ko saka tavas acis un ķermeņa valoda. Pat tad, ja tevi šis cilvēks nesaista, tu nezini, ko domā otra puse.

Saki sev: „Šī var kļūt par aizraušanos, kas var apdraudēt visu, kas mani ir. Es neļaušu tam notikt.” Tev nav jābūt paranoiskam, tev jābūt modram.

Izej caur sātana radīto dūmu aizsegu, pirms tas kļuvis tik biezs, ka draud tevi nosmacēt. Bēdz no meliem, pirms tie ar ķepām aizņāguši tavu kaklu.

Jau pašā sākumā nepieciešams attīstīt „pārtveršanas” sistēmu, kas atpazītu morālās briesmas, pirms sākam grimt plūstošajās smiltīs. Attiecības var ilgi būt nepiedienīgas pirms tās kļūst seksuālas.

Kop un sargā savu laulību

Katra laulības pārkāpšana sākas ar krāpšanu un lielākā daļa krāpšanas gadījumu sākas ar šķietami nevainīgiem noslēpumiem („Viņam tas nav jāzina”). Ja esi precēts, regulāri izvērtē savas attiecības ar partneri. Pavēro, vai neredzi neapmierinātības sarkanos karodziņus un vai seksuālās attiecības nav kļuvušas vēsas. Runā atklāti. Izrunājieties pat, ja tas ir sāpīgi.

Esī iejūtīgs pret laulātā drauga seksuālajām vajadzībām. Atceries, ka laulība ir arī seksuāla atbildība

– „*Neatraujieties viens otram*” (1. Korintiešiem 7:5). Runājiet par to atklāti. Neturiet sevī aizvainojumu. Ja viens no jums uzskata, ka vajag vairāk (vai mazāk) seksa, nosakiet konkrētus laikus, lai nevienam no jums nav jādomā, kad ir īstais brīdis. (Spontānums nav viss!)

Satiecies ar savu dzīvesbiedru – ieraksti to savā dienas kārtībā. Arī darbā turi sev blakus atgādinājumus par sievu/vīru un bērniem. Kad esi komandējumā, bieži zvani uz mājām.

Esi ļoti lojāls pret savu laulāto draugu, runā par viņu cildinoši. Nestāsti par savām laulības dzīves problēmām pretējā dzimuma pārstāvim, ja vien tās nav radu vai profesionālas attiecības. Un arī tad esi piesardzīgs.

Lūdzieties kopā, kā arī viens par otru. Rūpējieties par savu fizisko veselību, esiet tik pievilcīgi, cik vien varat būt. Izturieties vienkārši pret citiem sabiedrībā un seksīgi viens pret otru, esot divatā – raugiet, lai nekad nebūtu otrādi!

Piestrādā pie tā, lai laulātais draugs ienāktu tavā pasaulē. Runājiet par saviem darbiem. Stāstiet par savām cīņām, sarūgtinājumiem un raizēm. Ieklausieties viens otrā. (Noliec nost to avīzi.) Nedzīvojiet divas atsevišķas dzīves zem viena jumta. Tas ir pirmais solis pretī dēkai ar „kādu, kurš saprot mani un manu pasauli.”

Kristiešu laulības saskaras ar tādām pašām sirdssāpēm, cīņām un vilšanos, kā citas laulības. (Bet mums ir pārdabiski resursi, lai atrisinātu problēmas.) Mūsu laulības var tikt novārdzinātas ar aizvainojumu, garlaicību vai sāpēm. Tas parada mūs ievainojamus pret sātana meliem par intrigu un aizraušanos, ko sniedz jauna persona. Atbilde nav jauna persona, bet gan svaiga „vecā” cilvēka novērtēšana.

No jauna iekvēlini savu dzīvesbiedru

Kāds mans draugs pastāstīja, ka viņam sieva vairs nešķiet pievilcīga. Viņš katru dienu veltīja sevi lūgšanai, lai Dievs viņa acīs sievu padara par vispievilcīgāko sievieti pasaulē. Mēneša laikā šī lūgšana tika uzklusīta. Viņa nemainījās. Viņš gan. Kāds cits vīrs dzirdējis šo stāstu, darīja tāpat un arī piedzīvoja dramatiskus rezultātus. Abās laulībās no jauna ir ienākusi dzīvība.

Trenē savas acis un novērs tās no rosinošiem attēliem, pievērs savu skatienu laulātajam draugam. *Kad tava dzimumtieksme tiek aktivizēta, koncentrē to uz savu partneri.* Tieksmi var kopt. Mūsu vēlmes veido tas, uz ko koncentrējamies. Nolieciet klaiņojošas tieksmes un apcerot pareizās lietas, ieskaitot sievas mīlestības valdzinājumu (Salamana pamācības 5:19), tu vari trenēt sevi vēlēties to, kas ir pareizs.

Augstu vērtē savu laulāto draugu. Apzinies, ka viņa vai viņas īpašības nav pulverizatora lietošanas, kameras leņķa vai kosmētiskās ķirurģijas rezultāts. Tās neizgaisīs, kā viss iepriekš minētais, bet pastāvēs un kļūs dziļākas. Ierobežo savu skatienu tikai uz partneri un viņš/viņa kļūs par patiesu tavas sirds vēlmi.

Dažreiz laulības problēmu risināšanai vajadzīga palīdzība no ārpuses. Lūdz palīdzību *tagad*.

Lasi kristīgu literatūru un citus materiālus, kas saistīti ar laulības bagātināšanu. *FamilyLife* draudzes nedēļas nogalēs piedāvā brīnišķīgas konferences, kas var kļūt par labu līdzekli laulības stiprināšanai.

Esi atklāts pret savu partneri

Kāda sieviete man stāstīja, kā pirms gada viņas vīrs, raudādams atzinās simpātijās pret kolēģi. Viņš nemitīgi tika kārdināts un jūta, ka tas ir tuvu sānsolim. Viņš nolēma izvairīties no šīm attiecībām un lūdza sievai saprast viņu un lūgties. Viņa bija sāpināta, taču saprata, ka viņai ir jāpalīdz vīram, nevis jāžēlo sevi.

Kāds bija rezultāts? Vīrs ne tikai izbeidza šīs attiecības, bet ar sievas palīdzību viņi bija kļuva tuvāki nekā jebkad agrāk. Ar asarām acīs viņa man teica: „Pirms diviem mēnešiem mans vīrs pēkšņi nomira. Ja viņa tonakt nebūtu bijis pret mani atklāts, viņam būtu bijusi dēka ar citu sievieti un visdrīzāk viņš būtu mani pametis. Viņš būtu nomiris, neesot gatavs tikt ar Dievu, un es būtu nodzīvojusi atlikušo dzīvi, pārdzīvojot par viņa neuzticību. Taču tā nenotika. Viņa pēdējie vārdi

bija: „Es mīlu tevi” un es zinu, ka tā ir taisnība – viņš pierādīja to darbos. Katru dienu es pasakos Dievam, ka atceros viņu ar cieņu un apbrīnoju par to, ka viņš tik stipri mīlēja Dievu un mani, ka spēja būt atklāts par savām cīņām.”

Iekāre zeļ slepenībā. Nekas to nemazina labāk, kā atmaskošana. (Kāds vīrietis man teica: „Mēs esam tik slimi, cik mūsu lielākais noslēpums.”) Godīga komunikācija starp vīru un sievu viņus padarīs par sabiedrotajiem, nevis sāncensiem. Kamēr ir sāpīgi pārrunāt seksuālos kārdinājumus, tikmēr ir arī atvieglojums un izaugsme.

„*Izsūdziet cits citam savus grēkus un aizlūdziet cits par citu, ka topat dziedināti.*” (Jēkaba 5:16). Kamēr tavš laulātais draugs nezina par tavu grēku, tas tomēr viņu spēcīgi ietekmē. Ja neizsūdzi grēku, tu laulāto draugu piekrāp divreiz: pirmkārt, ar pašu grēku un otrkārt – neļaujot viņam piedot vai atbildēt, pēc viņa paša izvēles. (Tomēr, nejuties spiests izstāstīt katru zemisku detaļu. Vienkāršs fakts uzskaitījums ir pietiekams.)

Vīri, lūdziet, lai jūsu sievas palīdz jau iepriekš minētajos veidos. Sievas, jautājiet vīriem par viņu kārdinājumiem. Ko vari darīt viņa labā? Esi pateicīga, ja viņš pret tevi ir atklāti. Neesi naiva. Pārāk daudz sieviešu nezina par cīņām, kas noris vīriešu prātos. Neierosini, lai vīrs un tava labākā draudzene kopā sporto. Ja esat tā vienojušies, viņam vajadzētu lietot internetu tikai tavā klātbūtnē, nedomā – es nu iešu gulēt, gan jau ar viņu viss būs kārtībā.

Nejuties pārāka tikai tāpēc, ka viņš cīnās tādās jomās, kurās tev tas nav jādara. Vai esi kādreiz ļāvusies fantāzijām par vīriešiem, ziepju operām vai kaislīgiem mīlas romāniem, tenkām vai neslavas celšanai? Izsūdzi arī tu viņam savus grēkus. Viņam tu esi vajadzīga kā draugs un sabiedrotais, nevis ienaidnieks.

Šķīstu bērnu audzināšana

Dažreiz mūsu bērni mūsos neklausās. Taču pavisam reti viņi necentīsies mūs atdarināt. Dēli mācās no tēviem, vai blenzt vai novērsties no deļotājām, karsējmeitenēm un reklāmām ar pavedinošām sievietēm. Arī meitas pamana, kur klejo tēta, kā arī mammas acis.

Lielākais matojums, ko varam dot saviem bērniem ir parādīt mīlošu, sirsnīgu un šķīstu laulības dzīvi.

Māciet bērnus par izvēli un sekām, gudrību un muļķību, kā tas ir Salamana pamācībā. Māciet viņiem mīlēt patiesību un ienīst grēku (skat. Psalmi 97:10). Māciet viņiem paškontroli – spēja pateikt „nē” citās jomās, pāries arī uz seksuālo šķīstību.

Vecākiem būtu jālieto laipna, bet stingra kontrole pār bērnu draudzībām un mediju lietošanas ieradumiem. Jāizvairās no dubulta standarta, sakot bērniem, ka viņi televīzijā nedrīkst skatīties nepiedienīgas programmas, bet pieaugušie drīkst.

Pasargā savus bērnus. Vai domājoši vecāki piebāztu dēla guļamistabas skapi ar pornogrāfijas žurnāliem un teiktu: „Mēs ticam, ka neskatīsies tos”? Tieši to mēs darām viņa guļamistabā novietojot datoru ar interneta pieeju.

Vecākiem jāuzmana bērnu ģērbšanās paradumi. Vīriešiem jāpalīdz sievietēm un meitām saprast, kāpēc tas ir tik svarīgi. Sievietes, lūdz, ticiet mums – kad sakām, ka sarīkojumu kleitas, šorti, topiņi vai peldkostīmi ir nepiedienīgi, mēs zinām, par ko *tieši* runājam.

Bērnu seksuālā audzināšana

Katrs bērns saņem seksuālo audzināšanu. Vienīgie jautājumi ir: kad? kur? no kā? Vecākiem jābūt bērnu pirmajiem seksuālās dzīves skolotājiem.

Neuztraucies, ja nezini visus faktus. Uzzini tos no piemērotiem avotiem. Runā par seksu nevis tikai kā par bioloģiju, bet arī vērtību, atbildības un laulības kontekstā.

Pazīsti savu bērnu – kam viņš ir un kam nav gatavs. Atbildi uz visiem jautājumiem godīgi, vecumam atbilstošā veidā. Stāsti bērniem tik, cik viņiem nepieciešams zināt tagad – ne mazāk, ne vairāk.

Nevilcinies. Tava bērna labklājība ir ieguldījums. Nerunā par seksu pirmo reizi ar savu piecpadsmit gadus veco meitu, kura ir stāvoklī.

Esi pozitīvs. Runā par to, cik labs sekss var būt laulībā. Nekaunies runāt par to, ko Dievs nekaunējās radīt.

Ja kāds cits tavu bērnu māca par seksu, uzzini, kas tieši ir teikts.

Māci un parādi vienkāršību mājās. Kur gan citur tavi bērni to iemācīsies?

10. nodaļa

Atzišanās, atbildība un seku apzināšanās

„Ja atzīstamies savos grēkos, tad Viņš ir uzticīgs un taisns, ka Viņš mums piedod grēkus un šķīsta mūs no visas netaisnības.“

1. Jāņa 1:9

Tāpat kā Dāvidam, kurš pārkāpa laulību un nogalināja, mums pilnībā jānožēlo grēki, tos neracionalizējot (skat. 51. psalmu).

Mēs nedrīkstam atlikt grēksūdzi. *„Kas noliedz savu ļauno darbu, tam tas neizdodas, bet, kas tajā atzīstas un turpmāk tā vairs nedara, tas izpelnīsies žēlastību”* (Salamana pamācības 28:13).

Patiesa nožēla nozīmē noraidīt kārdinājumu un neizdarīt izvēles, kas mūs nevajadzīgi pakļauj briesmām. „Bet es nevaru izvairīties no pirmā skatiena.” Dažreiz tā ir taisnība. Bet izvēlēties doties uz pludmalī, kur ir daudz sieviešu bikini, un tad sacīt „es nevaru izvairīties no pirmā skatiena,” ir racionalizēšana. Iet uz kino un skatīties grīdā ir labāk nekā skatīties filmu. Taču gudrāk ir doties prom... un vēl gudrāk – nemaz neiet iekšā. Nožēla nozīmē ne tikai novēršanos no nešķīstības, bet arī izvairīšanos no situācijas, kad jānovēršas.

Ja neesi precējies un vairs neesi nevainīgs, vari velīt sevi otrajai nevainībai – palikt seksuāli šķīsts sākot ar šo dienu. Piedošana nenozīmē, ka vairs nav pagātnes grēka ietekmes, tā nozīmē, ka vari apturēt postījumu šodien un no šī mirkļa priecāties par šķīstības svētību.

Nezaudē drosmi, zinot par grēka sekām. Tā ir patiesība, taču patiesība ir arī tā, ka Dievs ir visvarens un žēlsirdīgs, Viņš spēj radīt skaistumu arī no pelniem. Neskatoties uz to, ko esam darījuši, tajā brīdī, kad nožēlojam un pieņemam Viņa piedošanu, mēs varam būt Dieva gribas centrā.

Viņš ir tēvs, kuram, redzot savu izšķērdīgo dēlu atgriežamie mājās, „kļuva viņa žēl, un viņš skrēja tam pretī, krita tam ap kaklu un to skūpstīja” (Lūkas 15:20). Viņš mums parādīs savu apbrīnojamo žēlastību tādos veidos, kas mūs iepriecinās. Viņš var iztīrīt mūs un padarīt par svētu trauku, kas ir „derīgs Tam Kungam” (2. Timotejam 2:21). Ar grēku mēs zaudējam noteiktas lietas, bet mēs nezaudējam Dieva piedošanas žēlastību.

Meklē atbildību

Esi aktīvs vietējās draudzes, kura tic Bībelei un visa centrā liek Kristu, biedrs (skat. Ebrejiem 10:25). Kontaktējies ar draugiem, kuri paceļ morāles latiņu, nevis nolaiž to (Skat. 1. Korintiešiem 15:33). Lūdz, lai kāds vecāks, nobriedušāks kristietis ir tavs padomdevējs, tavā šķīstības ceļā (skat. Titam 2:2, 6-8).

Tu nevari uzvarēt cīņu vienatnē. Iesaisti savus draugus. Lai tev ir kāds, kuram vari zvanīt dienas vai nakts laikā un lūgt palīdzību un aizlūgšanu. Man ir draugs, kurš katru dienu zvina saviem atbildības partneriem, neskatoties uz to, vai viņš jūt kārdinājumu vai ne. Tā vietā, lai pastāstītu par saviem kritieniem, viņi tos novērš, ejot grēkam pa priekšu.

Gandrīz pirms divdesmit gadiem mūsu draudzes vadības tikšanās bija pietiekami lielas, lai indivīdi iejūktu starp mēbelēm un izvairītos no tiešas atbildības. Rezultātā es katru nedēļu tikos ar diviem mācītājiem un pēc tam uzsāku citu uzticamības grupu ar četriem lajiem. Mēs sākām ar Rakstu vietu

atcerēšanos. Tad katrs atbildēja uz šādiem galvenajiem jautājumiem:

Kādas ir tavas attiecības ar Dievu? Kādas ar savu partneri? Bērniem? Kādi ir tavi kārdinājumi un kā tu ar tiem cīnies? Kādas ir bijušas tavas domas šonedēļ? Vai esi regulāri lasījis Dieva Vārdu un lūdies? Ar ko esi dalījies Evaņģēlija vēstī? Vai esi melojis, sniedzot kādu no atbildēm? Kā mēs varam lūgties par tevi un palīdzēt tev?

Abās grupās vīrieši atzina, ka tās bija nedēļas visnozīmīgākās 90 minūtes. Vairumam tā bija pirmā reize, kad brālis Kristū jebkad bija uzdevis šādus jautājumus.

Parasti tiem, kas krituši nešķīstības grēkā, pietrūcis nopietnības un familiāras atbildības. Jo atpazīstamāki kļuva kristiešu mācītāji, jo vairāk viņiem nepieciešama atbildība, un parasti tad viņi to saņem vismazāk.

Man ir vajadzīga atbildība, tev tā ir vajadzīga, tavam draudzes mācītājam, tavam laulātajam draugam un arī taviem bērniem. Tā ir vajadzīga ikvienam. Kad es slepeni sagrēkoju, vismazāk es vēlos atrasties starp nopietniem kristiešiem. Laiks, kad man visvairāk vajadzīga atbildība, ir laiks, kad es visticamāk no tās izvairīšos.

Kādu vakaru es cīnījos ar stipru seksuālu kārdinājumu. Es nepadevos. Visbeidzot es piezvanīju brālim, ar kuru nākamajā rītā man bija sarunātas brokastis. Es teicu: „Lūdzu, aizlūdz par mani un apsoli, ka rīt pajautāsi, ko esmu izdarījis.” Viņš piekrita. Mirklī, kad noliku telefonu, kārdinājums bija pazudis. Kāpēc? Es gribētu teikt tāpēc, ka esmu tik reliģisks. Patiesībā es nevarēju pieļaut to, ka nākamajā rītā man tam cilvēkam būtu jāpasaka, ka esmu sagrēkojis.

Mans draugs bija mans zvans numuram 112. Cik daudz reiz labāk ir saņemt tūlītēju palīdzību, kas novērš grēku, nevis nākamajā nedēļā savai grupai paziņot, ka es visu salaidu dēļ. Atklātība par grēku ir laba, bet vēl labāka ir atklātība par kārdinājumu.

Kas ir tavi numura 112 draugi?

Tie, kas ārstējušies no seksuālās atkarības, zina, ka viņiem jālūdz palīdzība citiem, kas veltījuši sevi šķīstībai. Šo cīņu nav iespējams uzvarēt vienatnē. Kad atkarīgais grēka verdzībā pieļauj domu „esmu bezspēcīgs pret pārmaiņām”, viņš var vērsties pie ārēja spēka – vispirms Dieva un tad cīņas biedriem. Šādiem cilvēkiem nepietiek tikai ar tikšanos vienreiz nedēļā. Iespējams, nepieciešamas ikdienas sarunas pa telefonu un biežas tikšanās. Taču ir cerība un palīdzība visiem tiem, kas vēlas to saņemt. Ir grupas un draudzes, kas nodarbojas ar palīdzību tiem, kas vēlas izbēgt no grēka verdzības.

Apzinies sekas

Pirmslaulību seksuālo attiecību sekas ir nopietnas un ilgstošas – Kunga apbēdināšana, nevainības zaudēšana, mentālie attēli, kas var tevi samaitāt, lielāka ārļaulības sakaru iespēja, nevēlama grūtniecība un slimības.

Sekss pirms laulībām ir grēks, bet grūtniecība – ne. Neliec savam bērnam maksāt cenu par savu grēku. Cilvēki tev palīdzēs un tu pasargāsi sevi no mokām, ja ļausi bērnam dzīvot.

Pirms vairākiem gadiem mēs ar draugu Alanu Hlavku izstrādājām sarakstu, kurā uzskaitījām netikumības sekas. Šie saraksti bija graužoši un tie uzrunāja daudz spēcīgāk nekā jebkurš sprediķis. Periodiski, īpaši ceļojumu laikā, es mēdzu pārlasīt šo sarakstu līdz zināju to no galvas. Tas grieza kā nazis caur racionalizēšanas miglu. Tas pildīja mani ar veselīgām bailēm.

Tālāk dota mūsu abu sarakstu rediģēta versija. Tu vari pārstrādāt šo sarakstu, lai tas patiešām būtu tavš.

Ko nodarītu mana laulības pārkāpšana?

- Kunga reputācija tiktu iemesta dubļos.
- Kādu dienu man vajadzētu skatīties Viņa sejā un pateikt, kāpēc esmu to nodarījis.
- Nodarīt neizsakāmas sāpes Nensijai, manai uzticamajai sievai un labākajam draugam.
- Nodot Nensijas cieņu un uzticību.
- Uz visiem laikiem ievainot savu ticamību mīļoto meitu, Karīnas un Endžijas, acīs.

- Apkaunot savu ģimeni.
- Sāpināt draudzi un draugus, īpaši tos, kurus esmu vedis pie Kristus un skolojis. (Vārdu saraksts)
- Neatgūstams gadu zaudējums, liecinot radiem un draugiem.
- Iepriecinātu sātānu, Dieva ienaidnieku.
- Iespējams, es iegūtu seksuāli transmisīvo slimību, pakļaujot briesmām Nensiju.
- Es zaudētu savu pašcieņu, apkaunotu savu vārdu un izraisītu sev sarežģījumus visas dzīves garumā.

Tā ir mazāk kā puse no visa saraksta.

Ja mēs varētu izmēģināt postošās netikumības sekas, mēs daudz mazāk vēlētos pārkāpt laulību.

Nobeigums

Cīņa, ko varam uzvarēt

Dž. R. R. Tolkīna grāmatā *Hobits* neviens nešķīta grūtāk uzvarams kā varenais pūķis Smogs. Taču viņš nezināja, ka viņa pavēderes bruņās bija viena maza sprauga. Tas arī bija viss, kas nepieciešams medniekam Bardam, prasmīgam strēlniekam.

Neapzinoties savu vājumu un pārvērtējot savus pretiniekus, Smogs nevarēja sevi aizsargāt. Barda šautā bulta caurdūra viņa sirdi un ezera iedzīvotāji tika izglābti.

Aizraujošs stāsts ar laimīgām beigām. Bet, kad ļaunums uzvar kristieti, iznākums ir traģisks. Sātans zina spraugas mūsu bruņās! Viņa mērķis ir nāvējošs.

Skatoties uz sevi un saviem brāļiem un masām Kristū, esmu patiešām noraizējies par to, cik nevērīgi un morāli elastīgi esam kļuvuši. Bieži mēs esam biedējoši vāji seksuālās šķīstības praktizēšanā. Mēs skatāmies un priecājamies par to, kas apvaino svēto Dievu. Mūsu iecietība pret netikumību tikai palielinās. Grēks ielavās un mūsu radars uz to nereaģē. Mēs kļūtam neaizsargāti.

Pret netikumību nejutīgi vīrieši un sievietes, svārstoties uz dēkas robežas, baznīcā sēž nejutīgi vai lokās vainas apziņā un agonijā, jūtoties kā liekuļi, kas viņi arī ir, un tāpēc sevi ienīstot. Viņi joprojām var apmeklēt baznīcu, bet viņi ir attālinājušies no Dieva un citiem.

Mūsu Dievs ilgojas piedot un atjaunot mūs, novest no nāves ceļa un uzvest uz dzīvības ceļa.

Ir pienācis laiks tuvumā aplūkot savu prātu, vārdus un darbības. Tāpat kā grieķu cīnītājs Ahilejs, arī visstiprākais no mums var šķīstis nepieejams ne mums, ne tiem, kas mūs ciena. Taču tikai viena bulta mūsu papēdī pierāda pretējo.

Domā godīgi un apdomīgi – vai seksuālā netikumības iespējamība ir tavs Ahileja papēdis? Vai tā ir sprauga tavās bruņās? Ja tā, tad manā grāmatā aprakstīto ieteikumu ņemšana vērā ir vairāk nekā piesardzība – tā var pasargāt tevi un tavu ģimeni no posta. Varbūt tā dos iespēju nezaudēt Dieva svētību nākotnē.

Tiem, kuru dzīves un ģimenes ir izpostītas, jāpriecājas Viņa piedodošajā žēlastībā. Nezaudē cerību. Dievs vēl nav pabeidzis savu darbu pie tevis. Esi pacietīgs pat, ja ievāc pagātnes darbības sekas. Dažas no tām pat var nebūt tevis paša radītas. Uzticies Dievam, ka ar laiku ievāksi bezgalīgu atalgojumu par šķīstību un ticību, kuru praktizē šodien, – „Jo jūs zināt, ka ikviens, ja tas dara ko labu, to pašu mantos no Tā Kunga” (Efeziešiem 6:8).

„Tu droši staigāsi savu ceļu”

Dievs negrib, ka katru dienu dzīvojam paralizēti no pēkšņa kritiena bailēm. Seksuālā kārdinājuma pretošanās kontekstā gudrais vīrs saka:

„Mans dēls, neļauj tai izzust no tava redzes loka, tad tu kļūsi svētlaimīgs un gudrs. Tā būs dzīvība tavai dvēselei un rota tavam kaklam. Tad tu droši staigāsi savu ceļu tā, ka tava kāja nekur neaizmetīsies un nepiedauzīsies. Apguldamies tu ne no kā nebīsies, bet saldi dusēsi, un tevi nepārņems nedz pēkšņas šausmas, nedz arī izbailes no vētrains bezdievju uzbrukuma, ja tas nāktu. Jo Tas Kungs ir tavš patvērums, Viņš pasargās tavas kājas, ka tu nenokļūsti gūstā.“
Salamana pamācības 3:21-26

Ja katru dienu mēs staigājam kopā ar Kristu, sargājot savas sirdis un ievērojot līgumu ar mūsu acīm tad, un tikai tad, mēs varēsim „droši staigāt” un „nebīties.”

Pēdējais jautājums

Vai esi gatavs veltīt vai no jauna veltīt sevi seksuāli šķīstai dzīvei? Tagad ir laiks. Nekas nav gaistošāks par pārlicības mirkli.

Dievs radīja pasauli, kurā taisnīgums vienmēr tiek atalgots, un netaisnība – sodīta.

Šķīstība vienmēr ir gudra, nešķīstība vienmēr ir muļķīga.

„Es, Tas Kungs, izpētu sirdi un pārbaudu īkstis, lai atmaksātu ikvienam par viņa ceļiem, kā viņa dzīve to pelna.“

Jeremijas 17:10

Dzīvo tā, lai kādu dienu dzirdētu Kungu sakām: „Labi darīts, mans labais un uzticamais kalps!”

Kad mēs dzirdēsim Viņu sakām šos neticamos vārdus, mēs zināsim, ka katrs mūsu upuris bija tikai nieks.

Pagodini Dievu, dzīvojot šķīstībā. Ja tu tā darīsi, tu piedzīvosi Viņa svētību un atalgojumu ne tikai šodien, rīt un pēc desmit gadiem, bet visu mūžību.

Ja mēs sējam šķīstību šodien, mēs ievāksim bagātīgu ražu.

Un, Dieva žēlastībā, mēs atskatīsimies uz savām dzīvēm nevis ar nožēlu, bet ar līksmu pateicību.